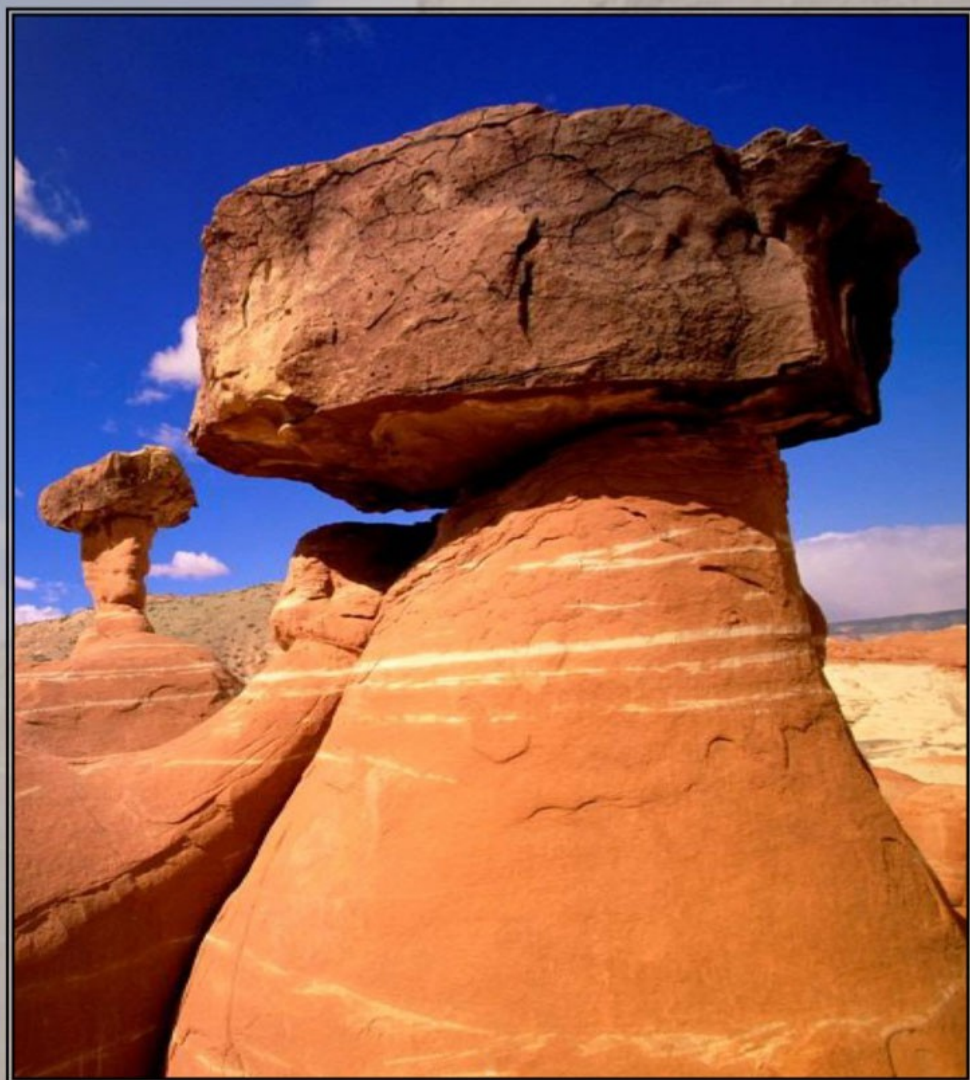

GRADITI NA ČVRSTOJ STENI

Bob & Peggy Boyd

Izdavač:
Restitution Ministries
P. O. Box 7137
Kariiong, NSW 2250
Australia
www.acts321.org
Preveo: Loud Cry Ministry

" Zato imajući ovu službu kao što bismo pomilovani, ne dosađuje nam se; Nego se odrekosmo tajnog srama da ne živimo u lukavstvu, niti da izvrćemo reč Božiju, nego javljanjem istine da se pokažemo svakoj savesti čovečijoj pred Bogom. Imajući pak onaj isti duh vere kao što je napisano: verovah, zato govorih; mi verujemo, zato i govorimo."
2. Kor. 4,1.2.13

Sadržaj

UVOD.....	3
TROJSTVO.....	5
RANI ADVENTIZAM.....	7
Pitanja?.....	11
JEDAN BOG.....	14
SIN BOŽJI.....	17
Duh proroštva i Sin Božji.....	22
Pioniri adventizma.....	25
Antihrist.....	27
SVETI DUH.....	29
DUH PROROŠTVA.....	31
Adventistički pioniri.....	35
Sveti Duh.....	39
ZAKLJUČAK:.....	41
DODATAK.....	44
Citati Duha proroštva.....	45
Doktrinarna verovanja.....	49

UVOD

Proročica Gospodnja jednom reče: „*Nema apsolutno nikakve zaštite od zla osim istine... Postoje mnogi u crkvi koji uzimaju zdravo za gotovo ono u šta veruju, i tako sve dok ne dođe do polemike, oni ne znaju za svoje sopstvene slabosti.*“ (Božja Zapanjujuća Blagodat, str. 30).

Pre oko godinu i po dana počela sam potpunije da razumevam šta je ona mislila tom izjavom. Bilo je kasno proleće, i vozila sam na sever da posetim blisku prijateljicu. Nakon što sam stigla u njen dom i razmenila pozdrave, ona je odmah počela da sa mnom deli zabrinutost po pitanju osnovnog učenja u Hrišćanstvu. Učenje sa kojim je imala problema bio je koncept Trojstva. Kako 3 ličnosti stvarno mogu biti jedan Bog? “Učenje o Trojstvu je lažno”, rekla je. Moja momentalna reakcija bila je frustracija i ljutnja. Kako to može biti pogrešno? Biblija govori o Ocu, Sinu i Svetom Duhu; zar to nije Trojstvo? Bez obzira na moju očiglednu frustraciju pozvala me da sednem i da prođem sa njom kroz neke tekstove iz Pisma. Nevoljno, obavezala sam se u mislima da ću moju prijateljicu vratiti na pravi put. Zamislite moje iznenađenje kada sam počela da čitam delove Pisma koji su do tada bili nerazumljivi za moj um i počeli da mi bivaju jasni. Pitanja su počela da preplavljaju moj um. Da li je moje verovanje da je Bog Trojstvo zaista bilo ispravno? Zar istina ne bi trebalo da ima smisao? Da li tri zaista mogu biti jedno?

Prisetila sam se svih onih trenutaka kada sam svoju decu pokušavala da učim o Bogu. Neminovno, otišla bih do frižidera i uzela jednu jabuku. Onda sam sela između mojih dečaka i nastavila da im govorim da je Bog kao ta jabuka. Bog je bilo porodično ime, tako da je čitava jabuka predstavljala Boga. Otac je mogao biti predstavljen jezgrom, Sin belim mesnatim delom jabuke, a Sveti Duh korom. Onda bih pitala moje dečake da li razumeju. Odgovor je uvek bio isti. Pogledali bi me

zbunjenim očima i klimnuvši glavom rekli “ne”. Moj odgovor je, takođe, bio uvek isti “to je u redu dečaci, niko to stvarno ne razume zato što je Bog misterija.” Ali sada sam počela da se pitam! Da li je Bog zaista tako misteriozan? Kako možemo služiti Bogu kada čak ni ne znamo ko je on? Morala sam da saznam odgovore na gomilu pitanja koja su se utrkivala u mojoj glavi. Tog dana počelo je traganje za nas oboje, Boba i mene, a koje nas je dovelo do najveće radosti koju smo ikada spoznali. Kako smo pokušavali da stavimo po strani sve naše predkonceptije i ideje i marljivo istraživali Pismo u nameri da saznamo ko je Bog, mir i radost ispunjavali su naša srca kao nikada pre. Bog Neba nam je postao zaista stvaran, a Njegova ljubav u davanju Njegovog Sina ispunila je naše živote.

Bob i ja želimo da podelimo sa vama ono što smo otkrili u našem proučavanju. Molimo se da možete da vidite jednostavnu istinu o Bogu, koju nam je tako jasno dao u Svojoj Svetoj Reči. Rečeno nam je da *“Bibliju treba, iz dana u dan, marljivo proučavati, udubljujući se u svaku misao i upoređujući tekst sa tekstom. Uz božansku pomoć sami treba da stvorimo svoje mišljenje, jer ćemo sami i odgovarati pred Bogom. “ (Velika borba, str. 598).*

Sve dok neko ne izazove naše verovanje, mi ne poznajemo svoje slabosti. Bob i ja bismo želeli da vas izazovemo da istražujete Pismo kako nikada do sada. Proučavajte za sebe; proveravajte sve kao što su oni vernici u Vereji činili da vide “da li je to tako.” Neka razumevanje o tome ko je Bog, ispuni vaše srce najdubljom radošću i zahvalnošću, isto onoliko, koliko je i naše! Neka vas Bog blagoslovi u traganju za istinom.

TROJSTVO

U današnje vreme, Adventistička crkva usvojila je učenje o trojedinom Bogu. Mali broj adventista, međutim, shvata da ovo nije bilo izvorno učenje o Bogu, kakvo je držala naša crkva. Ja takođe shvatam da mnogi od naših ljudi zaista ne razumeju o čemu verovanje u Trojstvo zapravo uči. Naredni citati su uzeti iz naše doktrinalne knjige, *"Adventisti sedmog dana veruju"*.

"... Jovanovo jevanđelje otkriva da Božanstvo čine Bog Otac, Bog Sin i Bog Sveti Duh, jedinstvo tri ko-večne ličnosti, koje imaju jedinstven i misteriozan odnos."

"Ne postoji distanca između ličnosti trojedinog Boga. Sve tri su božanske, ali dele svoju božansku silu i osobine. U ljudskim organizacijama konačni autoritet počiva na jednoj ličnosti – predsedniku, kralju ili predsedniku vlade. U Božanstvu, konačni autoritet počiva na sva tri člana."

"Dok Božanstvo nije jedna ličnost, Bog je jedan u nameri, mislima i karakteru. Ovo jedinstvo ne poništava različitost ličnosti Oca, Sina i Svetog Duha. Niti razdvojenost ličnosti u Božanstvu poništava monoteistički koncept Pisma, da su Otac, Sin i Sveti Duh jedan Bog." (Adventisti sedmog dana veruju, str. 23).

"U okviru Božanstva postoji sistem funkcija. Bog ne radi dupli posao. ... Otac izgleda da deluje kao Izvor, Sin kao posrednik, a Sveti Duh kao onaj koji aktualizira i primenjuje." (Adventisti sedmog dana veruju, str. 24).

Ovih nekoliko izjava daju nam sliku o tome šta uči doktrina o Trojstvu. Nalazimo sledeće:

3 bića koja su ko-večna (jednake večnosti);

3 bića koja su besmrtna

3 bića koja su svemoćna, sveznajuća, itd.;

3 bića koja su dostojna obožavanja i slavljenja;

3 bića koja igraju različite uloge.

Dakle, ako su sva tri člana Božanstva večna, ona su egzistirala od večnosti kao različite ličnosti. Onda oni moraju biti istih godina. Ako je ovo tačno, da su istih godina, onda **titule** koje oni poseduju samo prikazuju uloge koje igraju u planu spasenja. Oni se onda ne mogu uzeti u doslovnom smislu. Na primer, **Sin Božji, onda, nije pravi Sin Božji, On je član Božanstva, koji igra ulogu Sina**. Starešina Frank Holbrook objašnjava to na ovaj način:

“Termin Trojstvo je primenjen na hrišćansku doktrinu o Bogu ... Može se izvesti zaključak iz Pisma da kada je Božanstvo napravilo plan spasenja u nekom trenutku u večnoj prošlosti, Oni su takođe preuzeli određene pozicije ili uloge da bi izvršili određeni plan” (Znaci Vremena, jul, 1985).

Pismo nas uči uvek iznova i iznova da je Bog dao Svog Sina, ali Trojstvo kaže da Isus zaista nije bio pravi Božji Sin, On je bio član Božanstva, koji je igrao ulogu Sina. Trinitarijanci će reći da je Isus nazvan Božjim Sinom zato što je rođen u Vitlejemu. Implikacija Trojstva kaže nam da je bilo ko od članova Božanstva mogao igrati ulogu Sina.

Zapazite izjavu J. R. Spangler-a: *“Meni ovo ukazuje na **međusobnu promenljivost među članovima** Božanstva pošto su jedno u delovanju i svrsi.”* (Pregled i Glasnik, 21. oktobar, 1971).

Ovo je skraćena forma učenja o Trojstvu. Da li je ovo učenje usvojeno u našoj crkvi od najranijih godina? Odgovor je apsolutno **“ne”**. *Pitanja*, knjiga koja je izašla od strane crkve da razmatra pitanja u vezi sa

nezavisnim službama čini ovu činjenicu veoma jasnom. Čitajte stranice 45, 46, 437, 444. **Crkva se uopšte ne ustručava da kaže da mi nismo bili trinitarijanska crkva od svog početka. Ovo učenje je ušlo u naše verovanje postepeno:**

1928 – L. E. Froom-ova knjiga *Dolazak Utešitelja*;

1931 – Prva upotreba koncepta Trojstva u izjavi o verovanju (nezvanično);

1955 – Pro Trinitarijanska pozicija preuzeta od evangelika;

1980 – Prvi put doktrina o Trojstvu zvanično izglasana kao deo doktrinarnog verovanja

Veoma je interesantno videti šta je napisano u Pregledu o ovom pitanju ubrzo nakon njegovog prihvatanja na **Konferenciji u Dalasu 1980-e**: *“Iako nijedan jedini stih iz Pisma ne potvrđuje formalno doktrinu o Trojstvu, to se **podrazumeva** kao činjenica od strane biblijskih pisaca i pominje nekoliko puta.” “**Samo verom možemo prihvatiti postojanje Trojstva.**”* (Adventistički pregled, Vol. 158, Br. 31, str. 4).

Da li postoji neka druga doktrina koju mi kao Adventisti sedmog dana držimo za istinu, a da moramo da je **prihvatimo verom**? **Da li postoji neka druga doktrina** za koju nemamo **definitivnu podršku Pisma** da bismo mogli da dokažemo naše verovanje? **Apsolutno ne!** Zar ne bismo trebali da postavimo pitanje da li su ove stvari **istinite**? Hajde da **bliže pogledamo** ovo učenje.

RANI ADVENTIZAM

Dobro je poznata činjenica da osnivači adventizma nisu bili trinitarijanci. Zapravo, oni su imali neke veoma teške reči govoreći protiv ovog učenja. Neka od imena koja vam zvuče poznato su: E. J.

Waggoner, J. H. Waggoner, Uriah Smith, A. T. Jones, James White, Joseph Bates, J. N. Andrews, J. N. Loughborough, R. F. Cottrell, A. J. Dennis i ostali. U knjizi *Pitanja*, naći ćete izjave o verovanju iz 1872. god, str. 437. Možete odmah zapaziti da se puno razlikuju od onoga što danas učimo o Božanstvu. (Pogledajte dodatak na kraju).

Da crkva priznaje ovu činjenicu o neprihvatanju ove doktrine od strane pionira, može da se dalje vidi i iz jednog članka koji se pojavio u magazinu Ministry, nekoliko godina ranije. U njemu se kaže: “*Većina osnivača Adventizma sedmog dana ne bi mogla da se pridruži crkvi danas ako bi trebalo da potpišu Osnovna Verovanja Denominacije.*” “*Posebno ne bi mogli da se saglase sa verovanjem broj 2, koje se bavi doktrinom o Trojstvu.*” (Magazin Ministry, oktobar 1993, str. 10). Članak dalje govori o raznim ljudima koji bi prigovorili tom verovanju. Pogledajmo neke izjave osnivača adventnog pokreta da vidimo šta kažu o ovom učenju:

“Najveća greška koju nalazimo u Reformaciji jeste da su Reformatori prestali da se reformišu. Da su išli dalje i napredovali, kada su napustili poslednji ostatak papstva i ostavili ga iza sebe, kao što je bilo verovanje u prirodnu besmrtnost, škropljenje, trojstvo, svetkovanje nedelje, tako bi crkva danas bila slobodna od njenih nebiblijskih zabluda.” (James White, Pregled i Glasnik, Feb. 7, 1856).

“Doktrine o Trojstvu je ustanovljena u crkvi na saboru u Nikeji, 325. godine. Ova doktrina uništava ličnost Boga i Njegovog Sina Isusa Hrista, našeg Gospoda. Zloglasne mere, kakvim su ovu dotkrinu bili nametnuli Crkvi, a kakve su se pojavile na stranicama crkvene istorije, mogle bi postideti svakog vernika sklonog jednoj takvoj doktrini” (J. N. Andrews, Pregled i Glasnik, Mart 6, 1855).

“Pismo obilno uči o preegzistenciji Hrista i Njegovog božanstva, ali je potpuno nemo kada je u pitanju Trojstvo.” (J. H. Waggoner, Pomirenje, str. 173). “*Prema tome, ova napomena je tačna, da doktrina o trojstvu*

degradira Pomirenje." (J. H. Waggoner, Pomirenje, str. 166).

Kada se postavi pitanje učenja o trojstvu, starešina Loughborough kaže: *"Postoji mnogo prigovora o kojima možemo razgovarati, ali zbog našeg ograničenog prostora suzicićemo ih na sledeća tri: 1. Suprostavljaju se zdravom razumu, 2. Kontradiktorno je u odnosu na učenje Svetog Pisma i 3. Njihovo poreklo je pagansko i fabulozno (izmišljeno)..."* Umesto da nas usmerava na Pismo, kao dokaz o trojstvu ukazuje nam se na *trozubac* Persijanaca, sa tvrdnjom da su ovim nameravali da uče ideju o Trojstvu, i ukoliko su imali doktrinu o Trojstvu, morali su je primiti preko tradicije od Božjih ljudi. Ali ovo je sve navodno, jer se pouzdano zna da Jevrejska Crkva nije imala takvu doktrinu. Summerbell kaže: *"Jedan moj prijatelj koji je bio prisutan u sinagogi u Njujorku, upitao je rabina da mu objasni reč "Elohim". Vernik trinitarijanac koji je stajao pored, odgovorio je: "Zašto, to se odnosi na tri ličnosti u Trojstvu", tada je Jevrejin iskoračio i rekao da tu reč više ne sme da ponovi, ili će morati da ga zamoli da napusti bogomolju; jer nije dozvoljeno pominjati ime bilo kog tuđeg boga u sinagogi."* (Pregled i Glasnik, Nov. 5, 1861).

"Nije u potpunoj saglasnosti sa zdravim razumom govoriti da su tri jedan, i jedan tri. Ili, kako je neko to izrazio, nazvavši Boga "trojedinim Bogom" ili "tri-u-jedan-Bog". Ukoliko su Otac, Sin i Sveti Duh svako posebno Bog, onda ima tri boga, jer tri puta jedan nije jedan, već tri." (J. N. Loughborough, Pregled i Glasnik, Nov. 5, 1861).

"Ali držati doktrinu o trojstvu nije toliko dokaz zle namere, koliko je to zatrovanost od tog vina kojim su svi narodi opijeni. Činjenica da je ovo jedna od temeljnih doktrina, ako ne i glavna, po kojoj je rimski biskup uzvišen kao papa, ne govori mnogo njoj u prilog." (R. F. Cottrell, Pregled i Glasnik, Juli 6, 1869).

Adventisti Sedmog Dana tvrde da drže Božju reč, kao vrhovni autoritet i da su "izašli iz Vavilona" odričući se taštih tradicija Rima. Ako se

vratimo verovanjima u besmrtnost duše, večno mučenje ili svetost nedelje, zar to ne bi bilo ništa manje od otpadništva? Ukoliko, međutim, preskočimo ove manje, druge po važnosti, doktrine i prihvatimo i učimo centralnu bazičnu doktrinu Rima, Trojstvo, i učimo kako Sin Božji nije umro, čak iako naše reči izgledaju kao da su duhovne, da li je to nešto manje od otpadništva, ili je to zaista onaj pravi Omega otpad?

“Hvala Bogu na Duhu Proroštva! U štampanoj kopiji propovedi starešine Preskota, primetio sam da je citirao obilno o učenjima o nedelji iz drugih crkava – da je više čitao spise Duha proroštva, a manje čitao učenje popularnih držalaca nedelje; da je jednostavnom verom prihvatio učenje Isusovog svedočanstva, on ne bi napravio grešku učeći pagansku doktrinu o Trojstvu” (1939 Pismo J. S. Washburna kao odgovor na članak Elder Prescottta).

Veoma je zanimljivo primetiti da starešina Prescott u podršci doktrini o trojstvu citira sledbenika držanja nedelje. Starešina Washburn smatra ovo čudnim. Zatim ukazuje na to da je Duh Proroštva veoma jasan po ovom pitanju. Starešina L. E. Froom, možda jedan od najjačih propagatora učenja o trojstvu u adventizmu, pišući svoju knjigu na ovu temu takođe je izjavio da je morao da ode kod poštovalaca nedelje da bi dobio svoju informaciju. Da li tamo Božji narod treba da traži odgovore na svoja pitanja?

Kao što možete videti, mnogi od osnivača ovog velikog adventnog pokreta imali su velikih poteškoća sa doktrinom o "trojstvu". Počevši sa istorijskim okvirom takve doktrine kakva se pojavila u Hrišćanstvu, a koji ostaje pod znakom pitanja. **Trojstvo kao doktrina je usvojeno na saboru u Nikeji 325. godine.** Možete prepoznati ovo vreme kao ono, kada je isti sabor uveo **svetost nedelje** u hrišćanstvo. **Definisanje Svetog Duha se nastavilo sve do 381. godine,** kada je prihvaćeno sadašnje razumevanje. Druga činjenica koja je pod znakom pitanja je da

rimokatolička crkva koristi ovo učenje kao temelj svog verovanja.

“Misterija trojstva je centralna doktrina katoličke vere. Na njoj su izgrađena ostala učenja crkve.” (Priručnik za Katolike Danas, str. 11).

Koja su neka od ovih učenja katoličke vere koja su ukorenjena u doktrini o trojstvu? Prosečan pogled daje nam učenja kao što su: **prirodna besmrtnost duše, svetost nedelje, tradicija umesto Biblije, čistilište, večni pakao, misa, molitva upućena svecima, nepogrešivost pape, bezgrešno začće i pravo dato sveštenstvu da opraštaju grehe.** Ovo treba da podstakne neka veoma ozbiljna pitanja u našim umovima. **Da li doktrina koja je temelj, sam izvor ovakvih zabluda, može biti ispravna?**

Pitanja?

Matej 7: 24-27: *"Svaki dakle koji sluša ove moje reči i izvršuje ih, kazaću da je kao mudar čovek koji sazida kuću svoju na kamenu: I udari dažd, i dođoše vode, i dunuše vetrovi, i napadoše na kuću onu, i ne pade; jer beše utvrđena na kamenu. A svaki koji sluša ove moje reči a ne izvršuje ih, on će biti kao čovek lud koji sazida kuću svoju na pesku: I udari dažd, i dođoše vode, i dunuše vetrovi, i udariše u kuću onu, i pade, i raspade se strašno."*

1. Navedeni tekst iz Mateja daje nam **životni princip Hrišćanstva.** Jasno nam kaže da kada gradimo na **čvrstim temeljima istine,** koja je u Isusu Hristu, **kuća će opstati.** Međutim, kada gradimo na **pesku zabluda, kuća će pasti.** Sa takvom mišlju na umu pogledajmo veoma interesantnu dilemu.

A. Rimokatolička crkva je uzela koncept trojstva kao, kako kaže, čisto učenje o Bogu i postavilo ga temeljem svog verovanja na kome i ostala učenja počivaju. Onda su oni gradili na onome što mi smatramo **potpunom zabludom i sistemom bogohuljenja, a koji prepoznajemo kao sistem antihrista. Može li ovo biti tačno?**

B. Mi zatim kažemo kako Božja crkva ostatka zasniva svoj poziv na potpuno pogrešnom i jeretičkom pogledu na Boga. (Jedan Bog koji je rodio svog Sina i oni dele jedan isti Duh) i da smo na ovom pogrešnom temelju izgradili čitav sistem ispravnog verovanja. Može li ovo biti tačno?

Sada sebi postavljamo pitanje: Da li ovo ima smisla? Da li se ovim slede jasni biblijski principi? Može li biti da su naši rani pioniri imali ispravno verovanje o Božanstvu i da su gradili na čvrstoj steni? Kako su mogli biti narod ostatka, kada su, po našem viđenju danas, imali potpuno pogrešno razumevanje suštine Hrišćanske vere? **Kako su mogli pozivati ljude da izađu iz Vavilona kada su navodno i sami bili upetljani u zabludu?**

2. Ako su rani pioniri imali takav jeretički pogled na Boga, **zašto ih onda proročica nije ukorila zbog verovanja na takav način? Suprug Elene Vajt je bio čvrst anti-trinitarijanac.** Neki kažu da je on promenio svoje mišljenje neposredno pred svoju smrt, ali primetite izjavu Russell Holt-a:

“Dokaz iz njegovog pera kao da ukazuje da je u njegovoj duhovnoj vezi sa Hrišćanskom zajednicom, sve do njegove smrti u 60-toj, Džejs Vajt je bio protivnik Trojstva, kako na osnovu logike, tako i na osnovu Pisma, držeći se definitivnog koncepta uzvišene pozicije i božanstva Isusa Hrista. Izvedeni zaključak je intrigantan zbog njegovog jedinstvenog i posebnog odnosa sa Gospodnjim glasnikom, koji je zapravo bila njegova supruga. Ona je sigurno bila svesna njegovog mišljenja na ovu temu. Da li je to odobravalala? Ako nije, zašto je on i dalje nastavio sa svojim verovanjem? Da li se ona jednostavno uzdržala od toga da ga koriguje? Zašto?” (Stare Staze, Vol. 3, No. 11 komentar Russella Holta).

Svakako je zanimljivo da bi proročica Gospodnja ispravljala svog supruga po pitanju ovako fundamentalno važnog učenja ukoliko je

misllila da on greši. **Da li onda razlog može biti taj da je ona u potpunosti bila u saglasnosti sa njim, pa zato i nije bilo potrebe za ispravkama?**

3. Zašto ni Biblija, niti spisi Elen Vajt ne koriste termin “*trojstvo*”?

4. Zašto u knjigama sestre Vajt: *Priča o otkupljenju, Patrijarsi i proroci i Velika borba* (posebno u poglavlju “*Poreklo zla*”) i svuda gde je pisala o Hristovoj pre-egzistenciji na Nebu, ona govori o Hristu kao “Božjem dragom Sinu” ili o “ljubljenom Sinu”, ili “rođenom Sinu”? Ako On nije bio doslovno Sin na Nebu, već jedino sin na osnovu svog rođenja u Vitlejemu, kako to kažu neki trinitarijanci, zašto ga ona naziva Sinom pre Njegove inkarnacije u ljudskom telu?

5. Zašto na istim mestima gde Elen Vajt govori o planu stvaranja ili o pobuni na Nebu, kao i o padu Lucifera, ona nikada ne govori o Svetom Duhu kao onom ko je bio uključen u te događaje? Može li biti da Sveti Duh zapravo **nije posebna ličnost odvojena od Oca i Sina?**

6. Zašto je Lucifer pre svega postao ljubomorani? Ukoliko je Isus bio Večni Bog, zašto je uopšte dovodio u pitanje Njegov autoritet? Rečeno nam je da je Hristov autoritet doveden pod znak pitanja, a ne Očev.

7. **Zašto nam Pismo nikada ne govori da obožavamo ili čak da se molimo Svetom Duhu ukoliko je On Bog?** Zašto i Biblija i Duh proroštva govore da postoje **samo dva bića** dostojna obožavanja i hvale, **Otac i Sin?**

8. Da li je Božji **Sin** zaista došao da umre, kao što Pismo kaže, ili je to bio Bog koji je **igrao ulogu** Sina koji je došao? Ukoliko, zapravo, oni preuzimaju uloge, kao što to trinitarijanci tvrde, gde je biblijski dokaz, kao i dokaz Duha Proroštva za to?

9. **Mi smo, kao adventisti sedmog dana, veoma ponosni govoreći svetu kako nam doktrina nije promenjena.** Često citiramo Elen Vajt u ovoj oblasti, “*Nemojte pomerati stub!*” Ali ustvari, stub je pomeren!

1872. nismo bili trinitarijanska crkva. Od 1931. naša nezvanična verovanja dobijaju trinitarijanski ton. Zar nije verovanje o tome ko je Bog, bilo stub naše vere? U prvoj svesci Odabranih svedočanstava (poglavlja 24 i 25) gde se govori o **Alfa i Omega** otpadu, upozoreni smo uvek iznova i iznova da ne napuštamo platformu (temeljna verovanja) na kojoj smo stajali poslednjih 50 godina. (pisano negde 1903). Pitanje je **da li smo napustili?**

Ovo su veoma važna pitanja na koja treba odgovoriti. Kako smo se zadubili u proučavanje o Božanstvu, korišćićemo tri svedočanstva: **Bibliju**, jer sva naša učenja moraju biti ukorenjena i utemeljena na Svetom Pismu; **Duh proroštva**, jer je Bog dao “manje svetlo” da nas vodi ka Svetom Pismu; i **Pionire ranog adventizma**, zato što je Bog pozvao ove ljude da izađu iz Vavilona i upotrebio ih za formiranje Njegove crkve ostatka.

Moramo upamtiti, da dok proučavamo neko pitanje, moramo pristupiti dokazima iskreno i objektivno. Lako je naći u Svetom Pismu i u spisima Duha Proroštva citate koji “podržavaju” moje lično gledište, međutim, mudro je uzeti u obzir onoliko informacija na neku određenu temu koliko ih možemo naći, i **tek tada** doneti naš zaključak. Postoje neki tekstovi i neke izjave u spisima Duha Proroštva koje mogu izgledati kontradiktorno, ali sam uverena da kada pogledamo širi spektar informacija, tada dobijamo **savršen lanac istine. Bez sumnje, verujem da su Biblija, Elen Vajt i Adventistički pioniri bili u harmoniji po pitanju doktrine o Bogu.**

JEDAN BOG

Kada je naš moćni Bog oslobodio Izraelce iz ropstva, vodio ih kroz Crveno more i doveo ih pod podnožje planine Sinaj, rekao im je da se posvete, jer On ima nešto veoma važno da im saopšti. Tada se Mojsije popeo na vrh Sinaja da primi instrukcije za Božji narod. U **2.**

Mojsijevoj 20:1-3 čitamo: *"Tada reče Bog sve ove reči govoreći: Ja sam Gospod Bog tvoj, koji sam te izveo iz zemlje misirske, iz doma ropskog. Nemoj imati drugih bogova uza me."*

Izrael je upravo bio oslobođen iz zemlje u kojoj su mnogi bogovi bili obožavani, pa im je Bog odmah stavio do znanja da **postoji samo jedan istiniti Bog**.

Tokom njihovog putovanja kroz pustinju vidi se da je Bog uvek iznova pokušavao da im naglasi tu životnu istinu u njihovim umovima. Kada su Izraelci trebalo da uđu u Obećanu zemlju, Bog ih je u nekoliko prilika podsećao na ovu istinu. **5. Mojsijeva 4:35**: *"Tebi je to pokazano da poznaš da je Gospod Bog, i da nema drugog osim Njega."* Onda ponovo, pre nego je Mojsije dobio Božju zapovest da osvoji Hanan, On kaže: **5. Mojsijeva 6:4**: *"Čuj, Izrailju: Gospod je Bog naš jedini Gospod."* Izgleda da je ova ideja o verovanju u više bogova toliko duboko brinula Gospoda, da je nastavio da podseća narod uvek iznova i iznova, kako narod ne bi pao u zabludu o obožavanju više bogova. Za Jevrejski um, čak i danas, postoji Jedan Bog. Koncept jednog Boga koji se sastoji od tri ličnosti bio je stran za njih. Čitajući neke tekstove nalazimo sledeće: **Marko 12:28-32**: *"I pristupi jedan od književnika koji ih slušaše kako se prepiru, i vide da im dobro odgovara, i zapita Ga: Koja je prva zapovest od svih? A Isus odgovori mu: Prva je zapovest od svih: Čuj Izrailju, Gospod je Bog naš Gospod jedini; I ljubi Gospoda Boga svog svim srcem svojim i svom dušom svojom i svim umom svojim i svom snagom svojom. Ovo je prva zapovest. I druga je kao i ova: Ljubi bližnjeg svog kao samog sebe. Druge zapovesti veće od ovih nema. I reče Mu književnik: Dobro, učitelju! Pravo si kazao da je jedan Bog, i nema drugog osim Njega."*

1.Korinćanima 8:6: *"Ali mi imamo samo jednog Boga Oca, od kog je sve, i mi u Njemu, i jednog Gospoda Isusa Hrista, kroz kog je sve, i mi kroza Nj."*

Efescima 4:6: *"Jedan Bog i Otac svih, koji je nad svima, i kroza sve, i u svima nama."*

1.Timotiju 2:5: "*Jer je jedan Bog, i jedan posrednik Boga i ljudi, čovek Hrist Isus*"

U ovim stihovima Pavle naglašava njegovo verovanje da postoji **jedan Bog, Bog Otac**. On kaže da kroz Oca sve stvari postoje. Takođe navodi da imamo **jednog Gospoda Isusa, našeg posrednika** između Oca i čoveka krivca.

Jovan 17:3: "*A ovo je život večni da poznaju Tebe jedinog istinitog Boga, i koga si poslao Isusa Hrista.*"

Sam Isus je rekao da postoji jedan Bog, Otac. Večni život je poznavati istinitog Boga, Oca i Isusa, koga je Otac poslao.

Jakov 2:19: "*Ti veruješ da je jedan Bog; dobro činiš; i đavoli veruju, i drhću.*"

Sveto Pismo jasno uči da postoji **jedan Bog, Bog Otac**. Nigde u Pismu se ne spominje kako postoji Bog sačinjen od tri različite individue. Trinitarijanci kažu kako postoji "jedan Bog-Otac, Sin i Sveti Duh" Sveto Pismo kaže da postoji "**Jedan Bog-Bog Otac**".

Šta bi adventistički pioniri rekla na sve ovo?

"Mi smo jednog uma sa Pavlovim rečima da "postoji samo jedan Bog, Otac, od koga su sve stvari, i mi u Njemu; "Ali mi imamo samo jednog Boga Oca, od kog je sve, i mi u Njemu, i jednog Gospoda Isusa Hrista, kroz kog je sve, i mi kroza Nj." 1. Korinćanima 8:6. Kao što smo upravo citirali da je kroz Njega Bog saznao svetove. Sve stvari proizilaze konačno od Boga, Oca; čak sam Hrist izašao i došao od Oca." (E. J. Waggoner, Hrist i Njegova pravednost, str. 19)

"Ponovo govoreći o pojavi Isusa Hrista, Reč kaže: "Koji će u svoje vreme pokazati, Blaženi i jedini Silni Car nad carevima i Gospodar nad gospodarima, koji sam ima besmrtnost, i živi u svetlosti kojoj se ne može pristupiti, kog niko od ljudi nije video, niti može videti, kome čast i država večna. Amin." 1. Timotiju 6:15,16. Hrist je doneo ovu

besmrtnost na svetlost...Sada, kao što je potrebno tražiti besmrtnost, a kako je Bog Jedini koji je poseduje, kao što je Hrist Jedini koji ju je izneo na svetlost, sledi kako Božju besmrtnost treba tražiti kroz Hrista.

Primetite da su ove dve izjave, koje su tipične za verovanje osnivača adventizma, od starešina Džonsa i Vagonera iz perioda slave 1888. godine. Sećate se da su oni doneli vest o opravdanju verom našim ljudima. Elen Vajt je rekla za ovu vest da ovi ljudi šalju poruku od Boga Njegovom narodu. **Da li su ovi ljudi mogli da imaju takvu poruku, a da su gajili pogrešan koncept Boga? Ukoliko je njihovo viđenje Boga bilo toliko degradirano, da li bi proročica Gospodnja hrabrila naše ljude da je Bog poslao poruku preko njih, koju je trebalo da poslušaju?**

Elen Vajt kaže:

*“Nek budu zahvalni Bogu zbog Njegove višestruke blagodati i budu ljubazni jedan drugome. Oni imaju **jednog Boga i jednog Spasitelja; i jednog Duha – Duha Hristovog**, koji treba da dovede do jedinstva u njihovim redovima. (Svedočanstva Vol. 9, str. 189).*

SIN BOŽJI

Ako postoji **jedan Bog, Otac** “od koga su sve stvari”, kao što Pismo kaže, onda ko je Isus? U kakvom je odnosu sa Ocem? Da li je on Božanstvo ili je neko niže biće kao što neki uče? Verujem da kada pogledamo u dokaze videćemo da je Isus **rođeni Sin Božji**. On je Božanstvo. Isus je nasledio sve od svog Oca: Njegovo ime, Njegovu silu, sav autoritet i sasvim je dostojan našeg obožavanja i hvale!

Jovan 3:16: *"Jer Bogu tako omile svet da je i Sina svog jedinorodnog dao da nijedan koji Ga veruje ne pogine, nego da ima život večni."*

1. Jovanova 4:9: *"Po tom se pokazala ljubav Božija k nama što Bog Sina svog Jedinorodnog poslao na svet da živimo kroza Nj."*

Jovan 1:14: *"I reč postade telo i useli se u nas puno blagodati i istine; i videsmo slavu Njegovu, slavu, kao Jedinorodnoga od Oca."*

Primetite sledeće: Bog je **poslao** jedinog Sina kog je imao. Ne kaže se da je Isus postao rođeni Sin kada je bio rođen na Zemlji. On je bio Jedinorođeni Sin koji je bio poslat.

Jedinorođeni : “**monogenes**” znači “**jedini rođeni**”. Neki leksikoni kažu da ova reč može značiti “jedinstven”, prema tome trinitarijanci će izjaviti da to mora da se odnosi na Njegovo rođenje u Vitlejemu. **Međutim**, moramo upamtiti da je reč jedinorođeni upotrebljena da se opiše Njegova egzistencija kao Sina **na Nebu pre nego što je došao na ovu zemlju. Elen Vajt takođe naziva Isusa jedinorođenim Sinom pre nego što se rodio u Vitlejemu.** Njegova egzistencija je svakako jedinstvena, jer je On jedini **Sin Božji (rođenjem)**.

Jovan 8:42: *“A Isus im reče: Kad bi Bog bio vaš Otac, ljubili biste mene; jer ja od Boga iziđoh i dođoh; jer ne dođoh sam od sebe, nego me On posla.”*

Zapažanje: Isus je izašao i došao od Boga – dve aktivnosti.

Šta su učenici izjavljivali o tome ko je Isus?

Matej 14:33: *“A koji behu u lađi pristupiše i pokloniše Mu se govoreći: Zaista, Ti si **Sin Božji.**”*

Jovan 6:69: *“I mi verovasmo i poznasmo da si Ti Hrist, **Sin Boga Živoga.**”*

Jovan 11:27: *“Reče Mu: Da, Gospode! Ja verovah da si Ti **Hrist, Sin Božji** koji je trebalo da dođe na svet.”*

Matej 8:29: *“I gle, povikaše: Šta je Tebi do nas, **Isuse, Sine Božji?** Zar si došao amo pre vremena da mučiš nas?”*

Šta je Isus izjavljivao o sebi ko je on?

Jovan 10:36: *“Kako vi govorite Onome kog Otac posveti i posla na svet: Hulu na Boga govoriš, što rekoh: **Ja sam Sin Božji?**”*

Postoji mnoštvo drugih tekstova koji jasno govore da je Isus bio Božji Sin (pre utelovljenja u Vitlejemu). Nijedan od njih ne kaže da je On bio Sin zato što se rodio u Vitlejemu.

Luka 22:70; Jovan 11:4; Jovan 3:18; Jovan 5:25; Dela 8:37; Rimljanima 1:4; Galatima 2:20; Efescima 4:10-13; 1. Jovanova 3:8; 1. Jovanova 4:15; Jovan 1:34; Marko 3:11; 1. Jovanova 5:10,13,20, Matej 27:54. Takođe: Danilo 3:25; Psalam 2:12; Priče 30:4.

Sveto Pismo jasno kaže da je Isus Božji Sin, ne član Božanstva **koji igra ulogu Sina, kao što uči nauka o trojstvu**. Reći da je Isus samo “nazvan” Sinom zbog Njegovog predodređenog rođenja u Vitlejemu, kao što trinitarijanci kažu, je **čista pretpostavka**, koja nije nigde podržana u Svetom Pismu. Upravo zato što je Isus Sin Božji, zato mu je i dato sve ono što je Očevo.

Jevrejima 1:1-3: *”Bog koji je nekada mnogo puta i različitim načinom govorio očevima preko proroka, govori i nama u posledak dana ovih preko Sina, kog postavi naslednika svemu, kroz kog i svet stvori. Koji budući sjajnost slave i obličje bića Njegovog, i noseći sve u reči sile svoje, učinivši sobom očišćenje greha naših, sede s desne strane prestola veličine na visini.”*

Zapažanje: Hrist je sve primio nasledem.

Hrist je bio savršena slika svog Oca – On je bio baš kao Otac, duplikat. Zato je i Isus mogao da kaže: *“Onaj koji vide mene, video je Oca.”*
Jovan 14:9.

Jovan 15:26: *“Jer kao što Otac ima život u sebi, tako **dade i Sinu da ima život u sebi.**”*

Pismo nas uči da je Isus primio sve **nasledem od Oca**. Rani adventistički pioniri verovali su da je Bog poklonio svu silu i autoritet svom Sinu. On je bio **savršena slika Oca**, baš kao On. Isus je bio **jedini Sin koga je Bog imao** i stoga naslednik svega što je Bog posedovao: Njegovu silu i autoritet, Njegovo ime, Njegovo Božanstvo.

Sve što je bilo Očevo, pripalo je Sinu. Isus je zaista bio **Božanstvo**. Osnivači adventizma nisu verovali da je Isus stvoreno biće, već **rođeni Sin**. Zapazite da je Solomun znao za Sina pre nego što je Isus uopšte došao na ovu zemlju:

Priče 30:4: “*Ko je izašao na nebo i opet sišao? Ko je skupio vetar u pregršti svoje? Ko je svezao vode u plašt svoj? Ko je utvrdio sve krajeve zemlji? Kako Mu je ime? I kako je **ime Sinu Njegovom**? Znaš li?”*

Priče 8:22-25: “*Pre vekova postavljena sam, pre početka, pre postanja zemlje. Kad još ne beše bezdana, **rodila sam se**, kad još ne beše izvora obilatih vodom. Pre nego se gore osnovaše, pre **humova ja sam se rodila.***”

Mnogi smatraju da se ovi stihovi ne odnose na Hrista kao ličnost, već na mudrost Božiju (u alegorijskom smislu). Međutim, Elen Vajt izjavljuje da se oni zaista odnose na Hrista: “A Sin Božji kaže o sebi: “*Gospod me je imao u početku puta svojega, pre dela svojih, pre svakog vremena. Pre vekova postavljena sam... kada je postavljao temelje zemlji; tada bejah kod Njega hranjenica, bejah Mu milina svaki dan, i veseljah se pred Njim svagda.*” Priče 8:22-30. (Patrijarsi i Proroci, str. 34).

Pismo nam takođe kaže da Bog nije samo Otac Isusov, već i Njegov Bog.

1.Petrova 1:3: “*Blagosloven Bog i Otac Gospoda našega Isusa Hrista...*”

2. Korinćanima 11:31: “*Bog i Otac Gospoda našeg Isusa Hrista...*”

Jovan 20:17: “*... Ne dotiči me se, jer još nisam uzišao Ocu svojemu; nego idi braći mojoj i kaži im: Vraćam se k Ocu svom i Ocu vašem, i **Bogu svom i Bogu vašem.***”

Marko 15:34: “*... Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?”*

Otkrivenje 3:12: “*Koji pobedi učiniću ga stubom u crkvi **Boga svojega**, i više neće izići napolje; i napisaću na njemu ime **Boga svojega**, i ime novog Jerusalima, grada **Boga mojega**, koji silazi s neba*

od Boga mojega, i ime moje novo.”

Ovi stihovi jednostavno govore o istoj ideji koju smo malopre spomenuli – **da sve proističe od Oca. Otac je jedini istiniti Bog na Nebu i Isus, Sin, savršena slika Oca, potvrđuje tu činjenicu.**

Pismo nas uči dok Sin deli jednakost u prirodi, slavi i časti sa Ocem, ovi atributi Božanstva su nasleđeni od Oca. Iz tog razloga **Pismo pokazuje da je Sin uvek bio podčinjen Ocu.**

Jovan 14:28: „... Čujete da vam ja kazah: idem, i doći ću k vama. Kad biste imali ljubav k meni, onda biste se obradovali što rekoh: idem k Ocu; jer je Otac moj veći od mene.“

Ovaj stih me je zbunjivao neko vreme zato što znamo da su Otac i Sin jednaki u sili i autoritetu. Moja dilema je bila rešena kada sam otkrila da grčka reč za „veći“ jeste „meizon“ **što u prevodu znači - stariji ili viši.**

1.Korinćanima 11:3: „Ali hoću da znate da je svakome mužu glava Hrist: a muž je glava ženi; a **Bog je glava Hristu.**“

Jevrejima 1:8,9: „A Sinu: presto je tvoj, **Bože**, va vek veka... toga radi pomaza te, **Bože, Bog tvoj** uljem radosti većma od drugova tvojih.“

Otac naziva Sina Bogom. Već smo izjavili da je Isus zaista Božanstvo jer dolazi od pravog Božanskog bića. Zato i poseduje po nasleđu sva imena i attribute Oca. Primetite takođe da Bog naziva sebe Bogom Sina. Međutim, zato što je Isus pravo Božanstvo, on je obožavan kao što je i Otac. „**I da mu se poklone svi anđeli Božji.**“ Jevrejima 1:6.

Jovan 5:22,23: „Jer Otac ne sudi nikome, nego sav sud daje Sinu: **da svi poštuju Sina kao što Oca poštuju. Ko ne poštuje Sina ne poštuje Oca koji ga je poslao.**“

1.Korinćanima 15:23-28: „Ali svaki u svom redu: novina Hrist; a potom oni koji verovaše Hristu o Njegovu dolasku. Onda kraj, kad preda carstvo Bogu i Ocu... Jer njemu valja carovati dokle ne položi sve neprijatelje svoje pod noge svoje...A kad mu se sve pokori, onda će se i **sam Sin pokoriti onome koji mu sve pokori, da bude Bog sve u svemu.**“

Iako je Sin je po svom rođenju i izjavi Oca dostojan slave i časti, On će se sam „**pokoriti Onome koji mu sve pokori**“.

Duh proroštva i Sin Božji

Elen Vajt daje nam jasnu predodžbu Hristove pozicije na Nebeskom dvoru. Čitamo sledeće:

*“Car svemira je sazvao preda se sve vojske neba, da bi u prisustvu svih izložio **pravi položaj svog Sina i pokazao Njegov odnos prema svim stvorenim bićima**. Sin Božji deli Očev presto i slava Večnoga, samopostojećeg, nestvorenog, Onoga koji ima život nepozajmljen, okružuje i Njega. Oko prestola je bilo okupljeno ogromno, bezbrojno mnoštvo svetih anđela... Pred okupljenim stanovnicima neba Car je izjavio da niko, osim Hrista, Njegovog Jedinorodnog Sina, ne može potpuno prodreti u Negove namere, i da je samo Njemu dodeljeno da izvršuje silne savete Očeve volje. Sin Božji je izvršavao volju Očevu prilikom stvaranja svih nebeskih vojski i jedino Njemu, pored Boga, pripada vernost i podanička odanost svih. Svoju božansku moć Hrist je ispoljio i prilikom stvaranja ove zemlje i njenih stanovnika. Ali u svemu tom On nije težio za vlašću, niti se suprostavljao planovima Božjim uzdižući sebe, već je uzdizao Očevu slavu izvršavajući Njegove namere dobročinstva i ljubavi”.* (Patrijarsi i Proroci, str. 36).

Ovde nalazimo neke interesantne informacije. Prvo, da je Onaj koji je Večni, Samopostojeći – Otac. Primetite takođe da je Isus rođeni Sin na nebu i da je bio **jedino** biće koje je moglo da uđe u Božje namere i planove. Ove misli su u saglasnosti sa drugim izjavama u kojima ona kaže da su jedino dva božanska bića uključena u plan stvaranja i dostojna obožavanja i slave. Zapazimo sledeću izjavu:

*“**Biće koja je jedino bilo jedno sa Bogom** držalo je zakon u ljudskom telu, spušten na nivo običnog radnika, teško radeći u stolarskoj radionici sa svojim zemaljskim roditeljem.”* (Da ga Poznam, str. 363).

“Neka najsvetliji primer koji je svet ikada video bude vaš primer, pre nego svi najveći i najučeniji ljudi vekova koji ne poznaju Boga, niti

Isusa Hrista, koga je On poslao. Samo Otac i Sin jedini treba da budu uzvišeni.” (Instruktor za mlade, Juli 7, 1898).

“Hrist, Reč, Jedinorođeni od Boga, bio je jedno sa večnim Ocem – jedno u prirodi, po karakteru i u namerama – jedino biće koje je moglo da uđe u sve savete i namere Boga... Postojao je neko ko je izopačio slobodu koju je Bog darovao svojim stvorenjima... I žudeći za slavom koju je večni Otac dao svom Sinu, ovaj princ anđela je težio da ima silu koja je bila privilegija data jedino Hristu.” (Patrijarsi i Proroci, str. 34,35 i GC str. 493).

“Pre nego su postavljeni temelji Zemlji, Otac i Sin sjedinili su se u zavetu da otkupe čoveka... Očeve ruke obavile su se oko Sina i reč je izašla: “I da Mu se poklone svi anđeli Božji.” (Čežnja vekova, str. 834). Primetite da postoje samo dva božanska bića koja su napravila plan otkupljenja. **Zaharija 6:12,13** mnogo ranije kaže da je to bilo tako: *“I reci mu govoreći: Ovako veli Gospod nad vojskama: Evo čoveka, kome je ime Klica, koja će klijati s mesta svog i sagradiće crkvu Gospodnju. Jer će On sagraditi crkvu Gospodnju, i nosiće slavu, i sedeće i vladati na svom prestolu, i biće sveštenik na prestolu svom, i savet mira biće među obojicom.”*

Postoje jedino dvojica u savetu mira, Otac i Sin.

Šta još možemo saznati o Hristu iz spisa Duha Proroštva?

“Hrist je naš primer. On je prvi do Boga u nebeskim dvorovima.” (Stranice iz Beležnice Vol. 1, str. 114). *“Naš veliki Uzor je uzvišen da bude jednak sa Bogom.”* (Svedočanstva, Vol. 2, str. 426).

*“... Jevrejima 1:1-5. Bog je Otac Hristu; Hrist je je Sin Bogu. Hristu je data uzvišena pozicija. On je učinjen jednak sa Ocem. Svi saveti Božji su otvoreni za Njegovog Sina.”*Svedočanstva Vol. 8, str.. 268).

“Sin Božji je bio sledeći po autoritetu velikog Zakonodavca.” (Duh Proroštva Vol. 2, str. 9).

“Veliki Tvorac okupio je nebesku vojsku, da bi u prisustvu svih anđela dodelio posebnu čast Svom Sinu. Sin je sedeo na prestolu sa Svojim Ocem, i nebesko mnoštvo svetih anđela se okupilo oko njih. Otac je

tada obznanio da je On sam rukopoložio Hrista, Svog Sina, da bude jednak sa Njim; tako da uvek prisustvo Njegovog Sina znači kao Njegovo lično prisustvo. Reč Sina treba da se poštuje kao što se poštuje reč Oca.” (Priča o Otkupljenju, str. 13).

“Otkupitelj sveta bio je jednak sa Bogom. Njegov autoritet je bio autoritet Boga. On je izjavio da On nema egzistenciju odvojenu od Oca... On je bio tako savršeno povezan sa Bogom, tako potpuno zaogrnut Njegovom svetlošću, da onaj ko je video Sina, video je Oca, Njegov glas bio je kao glas Božji.” (Biblijski Komentar Vol. 5, str. 1142).

Komentari Elen Vajt su u saglasnosti sa Pismom. Otac je dodelio svom Sinu da bude jednak sa Njim. Otac, budući prvi, izvor je svega. Ali je Sinu Svom dao da bude jednak u sili i autoritetu. Njegov glas je bio reč Božja. Njegov život je izvorni život samog Boga Oca.

“Večni Otac, Onaj koji se ne menja, dao je Svog Jedinorodnog Sina, otrgnutog iz Njegovih njedara, koji je bio načinjen savršenom slikom Njegove ličnosti i poslao ga dole na Zemlju da otkrije koliko je velika Njegova ljubav prema čovečanstvu.” (Pregled i Glasnik, Juli 9, 1895).

“U Svojoj ljudskosti, On je bio učesnik u božanskoj prirodi. U Svom utelovljenju zadobio je u novom smislu titulu Sina Božjeg.” (Biblijski Komentar Vol. 5, str. 1114).

“Učinjena je potpuna žrtva; jer “Bogu tako omile svet da je Sina Svog jednorodnog dao”, ne sina po stvaranju, kao što su to bili anđeli, niti sina po usvajanju, kao što su grešnici kojima je oprošteno, već kao Sina rođenog po savršenoj slici Očeve ličnosti, i svoj sjajnosti Njegovog veličanstva i slave, jednakog sa Bogom u autoritetu, dostojanstvu i božanskoj savršenosti.” (Znaci Vremena, Maj 30, 1895)

Uvek iznova i iznova, Elen Vajt potvrđuje istinu da je Isus bio pravi Sin Božji. **Ovo nije bila igra uloga.** Isus je bio rođeni Sin pre nego je došao na ovu Zemlju da umre za tebe i mene. Primetimo gde ona kaže da je u Svom utelovljenju on dobio titulu Sina **u novom smislu.** **Ovo je zbog toga što je on bio zaista Božji Sin pre nego je došao.** Učenje o trojstvu smatra Isusa Sinom jedino na osnovu Njegovog

utelovljenja. Učenje Pisma i Duha proroštva ne podržava ovu pretpostavku.

Kakva veličanstvena istina! Bog je poslao Svog Sina na Zemlju, jer je bio voljan da da od Sebe da bi spasao čovečanstvo. Kakva čudesnu ljubav imaju Otac i Sin prema nama.

Pioniri adventizma

Nakon što smo pogledali šta Biblija i Duh Proroštva kažu o Sinu Božjem, pogledajmo šta rani pioniri Adventizma imaju da kažu o Božjem Sinu.

“Otac je najveći, jer je On prvi. Sin je sledeći po autoritetu, jer Mu je sve predato.” (James White, Pregled i Glasnik, Jan. 4, 1881).

“I govoreći o Sinu Božijem, on će takođe biti izuzet, jer je imao Boga za Svog Oca, pa je tako, u jednom trenutku prošlosti u toku večnosti, imao početak svojim danima.” (J. N. Andrews, Pregled i Glasnik, Sept. 7, 1869).

“Onda je Reč Hrist. Tekst govori o Njegovom poreklu. On je jedini rođeni od Oca. Kako je došao u postojanje, Biblija nas detaljnije o tome ne obaveštava; ali po ovom izrazu i nekoliko sličnih u Pismu, možemo verovati da je Hrist došao u postojanje na način drugačiji od onog na koji su se druga bića pojavila; da je On proizašao iz Očevog bića na način koji nije neophodno da razumemo.” (C. W. Stone, Kapetan Našeg Spasenja, str. 17, 1886).

*“Reč beše u **“početku”**. Čovekov um ne može dokučiti vremena koja su obuhvaćena ovom frazom. Nije dato čoveku da zna kada ili kako je Sin Božji rođen; ali mi znamo da je On božanska Reč, ne jednostavno zbog toga što je došao na ovu Zemlju da umre, već što je to bio pre nego je svet stvoren ... Mihej 5:2. Znamo da je Hrist **“izašao i došao od Boga”** (Jovan 8:42), **ali to je toliko daleko unazad u vremenu večnosti da ne može da se dokuči umom čovečjim.**”* (E. J. Waggoner, Hrist i Njegova Pravednost, str. 9).

“On je rođen od Duha Svetog. Drugim rečima, Isus Hrist je rođen ponovo. Došao je sa Neba, Božji prvorođeni, na Zemlju, i bio rođen ponovo.”(A. T. Jones, Pregled i Glasnik, Aug. 1, 1899).

Ovih nekoliko izjava pionira adventizma daju nam dobar prikaz kako je crkva razmišljala u samom početku. Zapazite da **oni nisu verovali da je Isus stvoreno biće, već rođeni Sin**. Mnogi su rekli da su to iste stvari – rođen i stvoren. Međutim, pioniri nisu tako razmišljali. Stvoriti nešto ni iz čega, ili od neke druge supstance, **daleko je drugačije** od verovanja da je Isus došao iz samog bića Oca, kao rođeni Sin. Ustvari, E. J. Waggoner opširno o tome govori u svojoj knjizi *Hrist i Njegova pravednost* da bi pokazao zabludu ideje u koju neki veruju da je Hrist bio stvoren.

*“Pre nego što prođemo neke od praktičnih pouka koje se mogu naučiti iz ovih istina, moramo se suočiti za trenutak sa mišljenjem koje mnogi iskreno drže, koji ne bi nipošto svesno želeli da obeščaste Hrista, ali koji se opet, kroz ovo razmišljanje, zapravo odriču Njegovog božanstva. To je ideja da je Hrist stvoreno biće, koji je dobrom voljom Oca postavljen na sadašnju uzvišenu poziciju. **Nijedan koji se drži ovog pogleda ne može imati ispravan koncept o uzvišenom položaju koji Hrist zaista poseduje.**”* (E. J. Waggoner, *Hrist i Njegova Pravednost*, str. 19,20).

Rani adventisti su verovali da je u jednom trenutku u večnoj prošlosti, Otac rodio Sina. Pismo nam ne otkriva kako se ovo dogodilo, ali nam jasno kaže da je Otac imao rođenog Sina. Ovaj Sin nije stvoreno biće kao što su bili anđeli, već Sin rođen od samog bića Očevog, koji je predstavljao savršen izraz Njegove ličnosti. Sin je bio baš kao Njegov Otac. Oni su verovali da je Isus bukvalno pravi Sin Božji. Verovali su da je Isus primio sve u nasledstvo od Oca svojim rođenjem: Njegovu silu, autoritet, imena, sve. On, kao Božji Sin je zaista **Božanstvo i poseduje sve attribute Boga Oca**. Verovali su da, kada je Bog rekao da je poslao Svog Sina da umre za nas, da je to **zaista** i mislio! Bog je zaista poslao Svog **jedinorodnog Sina da umre za tebe i mene**. Oni nisu pokušavali da filozofiraju o odnosu Oca i Sina. Isus **nije** manji Bog. On je Bog koji nam se otkrio! Učenje o trojstvu negira pravi odnos Sin-Otac između Isusa i Oca. Kao što

možete videti, pozicija koju su imali pioniri je u potpunoj harmoniji sa Biblijom i Duhom Proroštva. Ako imate bilo kakvu dalju nedoumicu po pitanju Isusovog Sinovstva na Nebu pre Njegove egzistencije na Zemlji, provedite neko vreme čitajući “*Priču o Otkupljenju*”, poglavlja 1-5. Tamo ćete naći prelep izveštaj o planu spasenja i odnosu koji postoji između Isusa i Oca.

Antihrist

U Mateju 16:13-17 postoji veoma zanimljiv razgovor između Isusa i Njegovih učenika. Isus je rekao: “*Šta govore ljudi, ko je Sin čovečji?*”. Učenici su dali odgovore: Ilija ili Jeremija. Isus je zatim pitao: “*A vi šta mislite, ko sam ja?*” Petrov odgovor je bio apsolutno tačan. Rekao je: “***Ti si Hrist, Sin Boga živoga.***” Isus je potvrdio Petrov odgovor: “*Blago tebi Simone, sine Jonin, jer telo i krv nisu to tebi javili, nego Otac moj koji je na nebesima.*” **Petar je znao da je Isus bio Sin Božji.**

Sa tom mišlju na umu, pogledajmo šta Pismo uči o antihristu.

1.Jovanova 2:22: “*Ko je lažljivac osim onoga koji odriče da Isus nije Hrist? Ovo je antihrist, koji se odriče Oca i Sina.*”

Ovaj stih nam kaže da će se antihrist odricati Oca i Sina. Mi kao crkva smo godinama mislili da je katolički sistem sila antihrista. Ali, zar oni ne uče da je Isus bio Božji Sin? Zar oni ne objavljuju da veruju u Oca i Sina? Da, oni to čine. Kako se onda katolička vera uklapa u ovaj opis? Može li biti da se kroz učenje o trojstvu upravo to postiglo? **Upamtite, učenje o trojstvu** kaže da Isus nije bio pravi Božji Sin na Nebu pre Svog dolaska na Zemlju, već jedino na osnovu Svog rođenja u Vitlejemu. Isus je, po ovom učenju, Bog **koji igra ulogu Sina**. To negira samo srce jevandeoske poruke, koja kaže da je Bog poslao Svog Sina da umre za tebe i mene.

Na Nikejskom saboru 325. godine, ovo učenje je dobilo svoj koren. Upamtite takođe, da je ovo učenje **centralna doktrina** katolicizma, od koje zavise sva ostala lažna učenja.

Da li je slučajnost da je Isus, sledeći Petrovo priznanje da je On Sin Božji, to potvrdio činjenicom da će On sagraditi Svoju crkvu na tom čvrstom temelju? “*A i ja tebi kažem: ti si Petar, i na ovom kamenu sazidaću crkvu svoju, i vrata paklena neće je nadvladati. I daću ti ključeve od carstva nebeskog...*” Matej 16:18,19. Ovo su upravo oni stihovi koje je Katolička crkva izvrnula da bi postavila drugi temelj – papu.

Verovanje da je Isus doslovni Sin Božji je srce jevanđelja. Uklonite temelj i građevina će se srušiti. Postoje mnogi pojedinci koji su ukazali na to da je **preokret naše crkve na trinitarijansku teologiju zapravo Omega otpad o kome nas je Elen Vajt upozorila.** Alfa otpad je podrazumevao ličnost Boga. Da li i Omega? (1 SM 203, 204). Da li bi prekidač po ovom pitanju, u promeni temelja na kojem sada gradimo, mogao biti razlog radi kojeg sada izgledamo kao narod koji imao toliko posebnosti, a koji je toliko daleko otpao? Veoma je zanimljivo primetiti izjavu Elen Vajt o Omega otpadu:

“Pred nama je Alfa opasnost. Omega će biti mnogo potresnije prirode. Treba da proučavamo reči koje je Hrist izustio u molitvi neposredno pre suđenja i raspeća: “Ovo izgovori Isus, pa podiže oči svoje na nebo i reče: Oče! dođe čas, proslavi Sina svojega, da i Sin proslavi tebe; Kao što si mu dao vlast nad svakim telom da svemu što si mu dao da život večni. A ovo je život večni da poznaju tebe jedinoga istinitoga Boga, i koga si poslao Isusa Hrista.” (Odabrane Poruke Knjiga 1, str. 197).

Zašto je od svih tekstova koje je Elen Vajt mogla da podeli sa nama da nas pripremi za Omega otpad, ona odabrala upravo onaj koji jasno kaže da je Isus zaista Sin Božji; Tekst koji nam jasno kaže da postoji jedan istiniti Bog i da je večni život poznavati Njega-Oca, i poznavati Sina koga je poslao. Verujem da ovo nije slučajnost. Proročica, inspirisana Božjim Duhom, pokušava da nas upozori da će Božja crkva ostatka zaista skliznuti sa temelja na kom je osnovana i upasti u izmišljene ideje o tome ko je Bog. Nismo li promenili svoj temelj za pesak zablude i ne ruši li se kuća?

SVETI DUH

Ako postoji jedan Bog, jedno večno vrhovno biće u univerzumu; i ako je Isus Hrist Sin Božji, savršena slika Svog Oca, jednak u sili i autoritetu sa Njim, onda se postavlja pitanje **ko je Sveti Duh?**

Dok proučavamo Pismo, nalazimo nešto veoma interesantno. Biblija nikada ne koristi termin “Bog Sveti Duh” onako kako se identifikuje Sveti Duh u našem učenju danas. Upotrebljavaju se termini: “*Božji Duh*”, “*Duh Božji*”, “*Duh Hristov*” i “*Sveti Duh*”. Ovo postaje veoma važno zapažanje, što ćemo kasnije videti. Moramo primetiti da nam Biblija nikada ne kaže da se “molimo” ili “obožavamo” Duha. Kao što ćemo videti, za to postoji jako dobar razlog.

Rani Adventistički pioniri učili su da je Sveti Duh lično prisustvo Boga sa nama, Njegova ličnost. Takođe su verovali da je termin “**ličnost**” kojim je Duh nazvan upotrebljen u smislu ličnosti Oca i Sina sa nama, ali nikada sa aspekta da je Sveti Duh neka **zasebna i drugačija individua** od Oca i Sina. Već smo ustanovili činjenicu da postoje samo dva božanska bića dostojna obožavanja i slave! Možemo razumeti da nam On ne šalje neku drugu ličnost, već **Sebe Samog**.

Pogledajmo da li je ovo viđenje pionira u saglasnosti sa Biblijom i Duhom Proroštva:

Efescima 4:4: “*Jedno telo, jedan Duh...*”

Jovan 14:16-18: “*I ja ću umoliti Oca, i daće vam drugog Utešitelja da bude s vama vavek; Duha istine, kojega svet ne može primiti, jer ga ne vidi niti ga poznaje; a vi ga poznajete, jer u vama stoji i u vama će biti. Neću vas ostaviti sirotne; doći ću k vama.*”

Šta ovde Isus kaže? On jasno kaže učenicima da ih neće ostaviti same. On se vraća njima; **On je drugi Utešitelj koji će doći**. Kroz Svog Duha, **On će biti sa njima**. Ovo nije neki drugi Bog koji će im doći, već Spasitelj lično. Vidite, postoji samo **jedan Duh**, kao što Pismo kaže u poslanici Efescima. Taj Duh je sam život Boga Oca. Zato što je Isus sama suština Oca, i oni dele jedan isti Duh. Hrist nam onda daje od tog Duha.

Zanimljivo je primetiti da je grčka reč za “utešitelj” i za “zastupnik” jedna ista reč.

U Jovanu 14:16 se kaže: “*I ja ću umoliti Oca i poslaće vam drugog Utešitelja...*”

Utešitelj = Parakletos Napomena: govoreći o drugom Utešitelju.

1. Jovanova 2:1: “*Dečice moja! ovo vam pišem da ne grešite; i ako ko sagraši, imamo zastupnika kod Oca, Isusa Hrista pravednika.*”

Zastupnik = Parakletos. Napomena: Isus je naš Zastupnik.

Ovde je suština jednostavno u tome da je Hrist drugi Utešitelj.

Neki kažu da je Isus “Utešitelj” a da je Sveti Duh “drugi Utešitelj”, drugačija i posebna ličnost. Ali to bi značilo dva utešitelja, ne jedan. Biblija ne uči da je Isus poslao drugog Duha. On je jedini Utešitelj.

Jovan 15:26: “*A kad dođe Utešitelj, koga ću vam poslati od Oca, Duh istine, koji od Oca izlazi, On će svedočiti za mene.*”

Jevrejima 1:9: “*... toga radi, pomaza te, Bože, Bog tvoj uljem radosti većma od drugova tvojih.*” (Ulje je simbol Svetog Duha – Sin poseduje isti Duh kao i Otac).

Jovan 5:26: “*Jer kao što Otac ima život u sebi; tako dade i Sinu da ima život u sebi.*” Otac i Sin dele isti Duh.

Galatima 4:6: “*I budući da ste sinovi, posla Bog Duha Sina svojega u srca vaša, koji viče: Ava, Oče!*”

Rimljanima 8:9-11: “*A vi niste u telu nego u duhu; jer Duh Božji u vama živi. A ako ko nema Duha Hristova, on nije njegov. A ako je Hrist u vama, onda je telo mrtvo greha radi a Duh živ pravde radi. A ako li živi u vama Duh onoga koji je vaskrsao Isusa iz mrtvih, onaj koji je podigao Hrista iz mrtvih oživeće i vaša smrtna telesa Duhom svojim koji živi u vama.*”

Primetite da se Duh Oca i Duh Sina naizmenično pojavljuju. To je zbog toga što postoji **jedan Duh koji oni dele. U okviru te istine najlepše je saznanje da će Isus lično doći da nas uteši.**

Postoji jedan Duh. **Efescima 4:4**. Utešitelj je Duh. **Jovan 14:26**.

Duh je Gospod. **2. Korinćanima 3:17,18**.

Gospod je Isus. **1. Korinćanima 8:6**.

Jovan 17:21: “*Da svi jedno budu, kao ti, Oče, što si u meni i ja u tebi; da i oni u nama jedno budu, da i svet veruje da si me ti poslao.*”

Kako su Isus i Otac “jedan u drugom”? Da li su oni ista osoba? Ne, oni su jedno zato što dele isti Duh.

Otkrivenje 3:20: “*Evo stojim na vratima i kucam; ako ko čuje glas moj i otvori vrata, ući ću k njemu i večeraću s njim, i on sa mnom.*”

Matej 28:20: “*... i evo, ja sam s vama u sve dane do svršetka veka. Amin.*”

Jevrejima 2:18: “*Jer u čemu postrada i iskušan bi u onome može pomoći i onima koji se iskušavaju.*”

Kološanima 1:27: “*... Hrist u vama, nad slave*”

Zapažanje: Hrist u nama je glavna poruka jevanđelja. Hrist nam iznova kaže da će **On sam** doći da prebiva u nama. On je Onaj koji dolazi kao pomoć u vremenima potrebe i On je Onaj koji gradi svoj dom sa nama. Pismo ne kaže da će drugačija osoba od Hrista, Sveti Duh, biti u nama i prebivati među nama da nam pruži utehu i silu da ne odolimo iskušenju. **Sam Hrist će učiniti to za nas. I to kroz svog Duha, Duha koji deli sa Ocem,** kojim će ovo delo biti završeno (upotpunjeno). **Ne postoji nijedan drugi posrednik!!!**

DUH PROROŠTVA

Da li se Elen Vajt slaže sa onim što smo upravo otkrili iz Pisma? Kad god govorimo o Svetom Duhu, neizbežno je da ljudi uzmu knjigu *Evangelizam* i izvuku neke citate koje je gospođa Vajt napisala govoreći o Svetom Duhu kao *trećem licu Božanstva*. Njihov momentalni odgovor na ove izjave je da oni "**dokazuju**" da postoji *trojstvo*. Upamtimo da moramo da pogledamo celu sliku pre nego

odredimo šta je tačno autor verovao po ovom pitanju. Verujem da kada postupamo ovako, videćemo da je **ona bila u potpunoj saglasnosti sa Pismom i vodećom braćom Adventističke vere.**

“Sveti Duh je Hristov predstavnik, ali razdvojen od ljudske ličnosti i neograničen njom. Zato što je nosio ljudsku prirodu, Hrist nije mogao biti lično prisutan na svakom mestu. Zato je i za njih bilo bolje da ode Ocu i pošalje Duha da bude Njegov naslednik na Zemlji. Tada niko neće imati nikakvu prednost koju mu donosi prebivalište ili lični dodir sa Hristom. Posredstvom Duha svi će moći da pristupe Spasitelju. U ovom smislu, On će im biti bliži nego da se nije vazneo na Nebo.” (Čežnja Vekova, str. 669, izdanje 1898.)

“Odenut u ljudsko obličje, Hrist nije mogao lično biti svuda u isto vreme; zbog toga je bilo za njihovo sveukupno dobro da ih On napusti i ode kod Oca, i pošalje im Svetog Duha da bude Njegov naslednik na Zemlji. Sveti Duh je On (Hrist) lično, oslobođen ljudske ličnosti i nezavisan. On će predstaviti sebe prisustvom na svim mestima svojim Svetim Duhom, kao Sveprisutan.” (Objavljeni Rukopisi, No 1084).

Zapazite da je u obe izjave Sveti Duh naglašen kao **Hrist lično, oslobođen ograničenosti ljudske ličnosti. To je Njegov Duh** – Duh koji On deli sa Ocem. Ovo **nije posebna individua.**

“Kada Božji ljudi zauzmu poziciju da su oni hram Svetog Duha, Hrist lično prebiva u njima, oni će Ga tako jasno otkriti u duhu, rečima i delima, tako da će postojati nepogrešiva razlika između njih i sotoninih predstavnika.” (Stranice iz Beležnice Vol. 11, str. 79).

“Davanje duha je davanje Hristovog života” (Čežnja Vekova, str. 805).

“Razlog zbog kojeg su crkve slabe, bolesne i pred umiranjem je to što je neprijatelj izvršio obeshrabrujući uticaj na duše koje podrhtavaju. On (sotona) je tražio način da ukloni Hrista iz njihovog pogleda kao Utešitelja, kao Onog koji ukorava, koji upozorava, savetuje, rečima: “Ovo je put, idite njim.” (Pregled i Glasnik, 26. avgust 1890).

“Kada verom gledamo Isusa, naša vera uklanja senku i obožavamo Boga zbog čudesne ljubavi što nam je dao Isusa Utešitelja. (Objavljeni Rukopisi, Vol. 19, str. 297, 298).

“Delo Svetog Duha je nemerljivo veliko... i Sveti Duh je Utešitelj, kao lično prisustvo Hrista u duši.” (Pregled i Glasnik, 29. novembar 1892).

“Hrist je izjavio da će nakon svog uznesenja poslati crkvi, kao krunski poklon, Utešitelja, koji će zauzeti Njegovo mesto. ovaj Utešitelj je Sveti Duh – duša Njegovog života, efikasnost crkve, svetlost i život sveta. Sa svojim Duhom Hrist šalje pomirujući uticaj i silu koja uklanja greh.” (Pregled i Glasnik, 19. maj 1904.)

U svim ovim citatima vidimo istu liniju razmišljanja. Sam Isus je Utešitelj koji je poslat da radi sa nama. Njegov je Duh, Njegova lična prisutnost u nama koja čini u nama da se naš karakter preobličava i transformiše u Njegovu sliku. Molim vas da zapazite da u poslednjem citatu gospođa Vajt **jasno kaže šta ona misli pod trećim licem Božanstva; to je lično prisustvo Hrista, sam Njegov život.** Ona uopšte ne daje nikakav nagoveštaj da se radi o nekoj drugoj ličnosti, nego o samom Isusu. Sveti Duh se imenuje ličnošću zato što je to sam život Hrista koji nam je dat. Elen Vajt govori o Svetom Duhu kao **trećem licu** Božanstva u nekoliko prilika:

“Knez sile zla može biti jedino zadržan silom Božjom u trećem licu Božanstva, Svetom Duhu.” (Evangelizam, str. 617). Primetite da ona ponovo objašnjava šta misli pod **trećim licem: to je sila Božja.** Ona ne kaže da je ovo jedna odvojena, drugačija ličnost.

Na drugim mestima ona ukazuje na “tri sile” na Nebu. Ali da li to znači da su to tri **različite ličnosti**? Kada pogledao mnoštvo informacija koja nam je dala koje bi mogle da se suoče sa ovim razmišljanjem, moram da zaključim da **ona nije mislila** da mi treba da interpretiramo njenu izjavu o Svetom Duhu kao o trećem licu Božanstva, tj. da se odnosi na nekog drugog osim na Hrista. Ona obrazlaže svoje razmišljanje na ovu temu kada kaže da je to *“duša Njegovog života.”*

"Spasitelj je naš Utešitelj. Dokazala sam da On to jeste." (Objavljeni Rukopisi Vol. 8, str. 49).

" ... kada se na dan Pedesetnice obećani Utešitelj spustio i dao im silu sa visine, kada su njihove duše bile prožete svešću o stvarnoj prisutnosti njihovog Gospoda ... " (Velika Borba, str. 351)

"Spasitelj svojim sledbenicima nije obećao raskoš ovoga sveta; njihova hrana može biti jednostavna, pa čak i oskudna; njihova sudbina obeležena siromaštvom, ali Njegova reč je zaloga da će se njihovim potrebama udovoljiti, jer je obećao ono što je bolje od svetovnog dobra - trajnu utehu svojim ličnim prisustvom." (Čežnja Vekova, str. 367)

"Hrist je veza između Boga i čoveka. On je obećao svoje lično učešće upotrebom Njegovog imena ... Da, Hrist je postao medijator u molitvama između čoveka i Boga. On je takođe postao medijator blagoslova između Boga i čoveka." (Biblijski Komentari, 6, str. 1078, 1079).

Zapažanje: Hrist je "drugi Utešitelj". On je onaj koji se vratio nama, bez ljudskog tela. **Hrist je onaj koji posreduje za nas; ne postoji nijedan drugi posrednik, jedino Hrist.**

Današnje gledište mnogih hrišćana da je Sveti Duh zasebna ličnost, drugačija od Hrista, a kakvo nije podržano u Pismu. Jasno je da je Hrist Onaj koji šalje od Svog Duha da radi sa nama. On lično prisutan je sa nama na ovaj način. **Nučili smo da postoje jedino dva bića u univerzumu dostojna našeg obožavanja i slave; Otac i Sin.** Danas mnogi obožavaju i mole se Svetom Duhu kao da je On posebna ličnost. **Ispravnim razumevanjem ko je Sveti Duh, ova greška se ne može dogoditi.** Postoje stvarno neka pitanja nad kojima moraju da se zamisle oni koji uče *trojstvo*:

1. Zašto nam nikada nije rečeno da se molimo Svetom Duhu ili da ga obožavamo?
2. Gde je Sveti Duh na Nebeskom veću kada je izlagan plan spasenja i kada se Lucifer bio pobunio? **Nadahnuće nikada ne pominje Svetog Duha, već samo Oca i Sina.**
3. Gde je spomenut Sveti Duh kada se govori o Nebu? Mi vidimo jedino **Oca i Sina.**
4. Zašto je Elen Vajt rekla da je Hrist **jedino biće u celom univerzumu koje je moglo ući u Božje savete?** Svakako bi i Sveti Duh trebalo biti uključen da postoji *trojstvo*.

Odgovor na ova pitanja je zaista jednostavan. Koncept da postoje tri bića koja imaju Božanstvo je pogrešan; **postoje samo dva. Otac i Sin su jedina bića dostojna obožavanja i slave, samo su oni Božanstvo.** Oni su jedno zato što dele isti Duh, Očev Duh **od koga sve stvari potiču.** Ovo razumevanje je ključ za sve probleme koji postoje. Crkva naziva trojstvo misterijom - i to nesumnjivo jeste! **To je misterija samo zato što to nije istina.** Upamtite da Pismo nikada ne koristi izraz "Bog Duh". Ta fraza je čovekova interpretacija. Kada razumemo ko je Sveti Duh, sotonini planovi za poslednju prevaru su razotkriveni. Kao što ćemo videti, **sotonin cilj je da se umetne između čoveka i njegovog Spasitelja.** Ovo on čini kroz učenje o trojstvu, postavljajući sebe kao Duha, posrednika. Mi imamo samo jednog Posrednika - Isusa Hrista.

Kroz ovo učenje, sotona je uspeo da u pozadinu stavi Oca, jedinog istinitog Boga, a da ispred postavi Duha. Dovoljno je da samo pogledamo u mnoštvo literature koja se štampa na temu Svetog Duha u našoj crkvi, kao i u drugim verskim zajednicama. **Učeni smo da se molimo Svetom Duhu, što je potpuno nebiblijski princip.** Mi, kao adventisti sedmog dana, nastavljamo da govorimo kako se pentakostalci mole duhu i primaju lažni duh. Zašto? **Pentakostalci veruju u isto trojstvo za koje se mi zalažemo, zar ne?** Kako smo onda sigurni da oni primaju lažnog duha, a da mi primamo pravog? U čemu je razlika? Ovim ćemo se pozabaviti malo kasnije.

"Otac i Sin jedini trebaju biti uzvišeni". (Sinovi i Kćeri, str. 58).

"Postoji lično Bog, Otac; postoji lično Hrist, Sin." (Biblijski Komentari, 6, str. 1068).

To je to!!! **Otac i Sin** su jedina dva bića dostojna obožavanja i slave.

Adventistički pioniri

Da li su adventistički pioniri u saglasnosti sa onim što Biblija i Duh Proroštva uče o Svetom Duhu? Jasno je iz sledećih izjava da su bili.

"O Duhu Svetom se u Pismu govori kao Božjem predstavniku, sili kojom On deluje, sredstvu kojem on sve održava. Ovo je jasno izrazio psalmista. (Psalam 139:7-10). Iz ovog jezika učimo da kada govorimo o Božjem Duh, mi stvarno govorimo o Njegovom prisustvu i sili." (J. N. Loughborough, Pregled i Glasnik, 13. sept. 1898.)

"Konačno, znamo za božansko jedinstvo Oca i Sina iz činjenice da **obojica imaju isti Duh**. Pavle, govoreći kako u telu ne možemo udovoljiti Bogu, nastavlja: "Ali vi niste u telu, već u Duhu, jer Duh Božji prebiva u vama. Ako ko nema Duha Hristovog, taj nije njegov." Rimljanima 8:9. Ovde vidimo da je Sveti Duh kako Duh Božji, tako i Duh Hristov." (E. J. Waggoner, Hrist i Njegova Pravednost, str. 23).

"Sveti Duh je moćna energija Božanstva, život i sila Božja koja izvire iz Njega u sve delova univerzuma, tako povezujući Njegov presto sa svom tvorevinom ... Prema tome, **Duh je personalizovan u Hristu i Bogu, ali nikada se ne prikazuje kao zasebna ličnost. Nikada nam nije rečeno da se molimo Duhu; nego da se molimo Bogu za Duha. Nikada ne možemo naći da se neko u Bibliji molio Duhu.**" (M. C. Wilcox, Znaci Vremena, Pitanja i odgovori, str. 181, 182 - 1911. god).

Ponovo, primetite da se starešina Wilcox ukazuje da nam Pismo kaže da se **molimo za Duha, a ne Duhu**.

"Ne samo da smo voljni, nego smo nestrpljivi da to ostavimo na tome kako ga Reč Božja definiše. Iz toga učimo da je **Duh Božji strahovita i tajanstvena sila koja izlazi iz prestola univerzuma, i koja je delotvorni činilac u delu stvaranja i iskupljenja.**" (J. H. Waggoner, Duh Božji; Njegova služba i manifestacije, str. 9, 1877).

Ovo su samo neke od izjava nekoliko vodećih ljudi u početnim godinama našeg dela. Kao što vidite, **oni su u potpunoj harmoniji sa onim što smo učili u Pismu i Nadahnuću**. Elen Vajt je ukoravala crkvu za mnoge stvari tokom godina formiranja, ali nikada nije ukoravala braću zbog njihove pozicije po pitanju Božanstva.

Sveti Duh je lično prisustvo Oca i Sina. Duh se može nazvati "ličnost" u smislu da je to sam Hristov život koji nam dolazi, Njegova ličnost. **Imamo upravo ličnog Spasitelja koji čezne da prebiva sa nama.**

Borba na Nebu vodila se između Hrista i sotone. Ona se nastavlja i danas. Sveti Duh **nije zasebna ličnost, drugačija od Hrista**. To je Hrist, koji kroz svog Duha, radi u našu korist da nas dovede do pobeđe u ovoj borbi između dobra i zla.

Kakva razlika tu postoji???

Pitanje koje već dugo vremena postavljamo je: "Kakva razlika tu postoji?" "Nije li to samo teološka tehnikalija?" Mnogi su postavili isto pitanje u proteklim mesecima. Odgovor na ovo pitanje, međutim, postaje neverovatno jasniji, kada pogledamo bliže u razlike i njihovo razgranjavanje. Verujemo da je to bitno. Po pitanju našeg spasenja, Pismo kaže:

Jovan 17:3: *"A ovo je život večni, da poznaju Tebe, jedinog istinitog Boga, i koga si poslao, Isusa Hrista."*

Jovan 3:36: *"Onaj ko veruje Sina ima život večni: a onaj koji ne veruje Sina nema života, nego gnev Božji ostaje na njemu."*

Jovan 20:31: *"A ova se napisa da verujete da Isus jeste Hrist, Sin Božji, i da verujući imate život u ime Njegovo."*

1. Jovanova 4:15: *"Ko prizna da je Isus Sin Božji, Bog prebiva u njemu, i on u Bogu."*

1. Jovanova 5:13: *"Ovo napisah vama koji verujete u ime Sina Božjeg, da znate da imate život večni i da verujete u ime Sina Božjeg."*

Bitno je!!! Pismo kaže da je život večni da verujemo da je Isus Sin Božji. Bog je poslao svog Sina!! Ovo je srce jevanđeoske poruke. Učenje o trojstvu kaže da Isus nije bio stvarno Božji Sin. **Rečeno nam je da ćemo uzvratiti na žrtvu koja je prineta za nas u onoj meri u kojoj vrednujemo taj dar.** Kao što smo i mi sami roditelji, pogađa nas pravo u srce kada shvatimo da je Bog dao od sebe kao dar svog Jedinorodnog Sina. **Učenje o trojstvu zamagljuje taj dar.** Ovo nije nikakvo igranje uloga; to je bio Božji jedini dragi Sin, koji je umro za nas. Plan spasenja dobija mnogo dublje značenje. Zapazite kako na predivan način Nadahnuće opisuje kroz šta je Otac prolazio kada je prepustio svog Sina da umre za nas:

"Anđeo reče: "Misliš li da je bez borbe Otac predao svog dragog Sina? Ne, ne. Čak se i Bog Neba borio da li da dozvoli da čovek - krivac nestane ili da da svog voljenog Sina da umre za njega." (Priča o Otkupljenju, str. 45).

Učenje da je Bog poslao svog Sina je sama suština hrišćanske vere. Oduzmete osnovu, i sve će se urušiti. Sotona je pokvario istinu o Sinu Božjem i srca sada pokušavaju da odgovore Bogu sa pogrešnim razumevanjem žrtve koju je Otac učinio. Od samog početka, sotona je pokušavao da izopači istinu o tome ko je Isus. On nikada nije želeo da prihvati Božju objavu da jedino Hrist, Božji Sin, može sedeti sa Njim i vladati sa Njim. (Pogledaj Priču o Otkupljenju, poglavlje 1-5). Kroz učenje o trojstvu, Hristova prava pozicija je uvijena u "misteriju". Sotona sigurno ne želi da razumemo taj prelep odnos Otac - Sin, zato što je to, kako Pismo kaže, večni život.

Još jednom smo na pragu Obećane zemlje; ovo puta to je Nebeski Hanan u koji treba da uđemo. Gospod poziva svoj narod da obožava **jedinog pravog Boga**. Da li ćemo koračati tragovima Crkve ostatka kojoj je Bog dao poruku za poslednje dane ili ćemo slediti tragove Rima? Da li je moguće da je razlog zašto izgledamo kao ostale crkve, sve više svakog dana, upravo taj što smo **omaškom skliznuli sa našeg temelja** i sada gradimo na pogrešnom **razumevanju ko je Bog?**

Zapazite reči proročice:

"Kao narod, mi moramo čvrsto stajati na platformi večne istine koja je izdržala test i probu. Moramo se držati sigurnih stubova vere. Principi istine koje nam je Bog otkrio su naša jedina osnova. Oni su nas učinili ono što jesmo." (Odabrana Svedočanstva, 1, str. 201. 1904).

Primitite da kada je ova izjava data, **crkva još uvek nije držala trinitarijansko verovanje**. Upozoreni smo da se ne odvajamo od platforme koja je već postavljena. Nismo se obazirali na upozorenje i Adventistička vera se počela strmoglavo uvijati na gore otkako smo promenili osnove verovanja - temelj.

Sveti Duh

Još jedna glavna razlika koju moramo razmotriti je razumevanje ko je Sveti Duh. Ali zašto bi toliku razliku pravilo to da li verujemo da je Sveti Duh - Hristov Duh ili da li verujemo da je on zasebna ličnost, drugačiji i različit od Hrista?

U odgovoru na ovo, potrebno je da upamtimo šta je sotonina izvorna želja od samog početka. Sećate se da je on bio uznemiren, jer mu nije bilo dozvoljeno da uđe Nebeski savet Oca i Sina. **Sin je bio jedino biće u celom univerzumu koje je moglo ući u savete Boga.** Razlog zbog kojeg Bog nije uključio sotonu bio je zato što nije bio božansko biće, već stvoreno biće. Oduvek je bila sotonina želja da bude jednak sa Bogom. Na Nebu Lucifer (sotona) pokušao je da se bori za ono za šta je smatrao da ima pravo. **Ali rečeno nam je da sada on koristi mnogo suptilnija sredstva. On pokušava da kopira Boga. Da izigrava Boga!**

"Sotona čini očajničke napore da sebe učini sebe bogom, da govori i deluje kao Bog, da se pojavljuje kao onaj ko ima pravo da kontroliše savest ljudi." (Biblijski Komentari, 7, str. 981).

Od Nikejskog sabora 325. god. do vremena Sabora u Konstantinopolju 381. god. sotona je uspeo da uđe u crkvu da bi izvrnuo dve stvari: **"drugi Utešitelj"** i **"drugi dan."** Drugi "dan" koji je usvojen je bila nedelja, kao Božji "sveti dan" na mesto biblijskog Šabata. Drugi "Utešitelj" je bilo prihvatanje Svetog Duha kao *treće ličnost*, kako bi se sačinilo trojstvo, izjavljujući da je Duh zasebna individua/ličnost, drugačija od Oca i Sina. Možete se podsetiti iz crkvene istorije da je crkva koja je postojala za vremena sabora u Nikeji predstavljena Pergamom u Otkrivenju 2:12-17. Ovo je bilo vreme otpada u Božjoj crkvi. Mračno doba će slediti ovaj period istorije. Danas su obe ove greške još uvek sa nama, i sada je Božja crkva ostatka prihvatila jednu od njih.

Sećate li se kad Elen Vajt kaže da se: "sotona trudi da zbaci Isusa sa vidika kao Utešitelja"? Vidite, sotonu plaši prisustvo Boga. On očajnički pokušava da nas odvraća od Hrista ka **drugom bogu - njemu**

samom. Učenje da je Sveti Duh zasebna ličnost drugačija od Hrista sklanja naš pogled od Isusa i usmerava ga na drugu osobu. **Samo pogledajte koliko se danas naglašava Sveti Duh.** Otac i Sin su gurnuti u stranu. Ko je taj koji želi sebe da postavi na mesto posrednika? Ko želi da odgovara na naše molitve i usmerava naš život? Ko želi da bude jednak sa Bogom? Ko je oduvek želeo da bude obožavan kao onaj koji je jednak sa Bogom? Da, upravo tako. Sotona je oduvek želeo da bude **treći član Božanstva.** Sotonin najuspešniji plan je da sebe postavi između nas i Spasitelja, da postane "drugi Utešitelj" u nekom smislu, odgovarajući na molitve i dajući nam "silu". Postoji vizija Elen Vajt zabeležena u *Ranim spisima* na stranama 54-56, koja je veoma zanimljiva. Preporučujem vam da pročitate celu viziju ali zapazimo citat kojim se završava:

*"Oni što su ustali kad se Isus podigao sa prestola sledili su Ga verom gore u svetinju nad svetinjama i molili se: "Oče daj nam Tvoga Duha." Isus ih je nadahnuo Svetim Duhom u kome je bilo svetlosti, snage i mnogo ljubavi, radosti i mira. Okrenula sam se i pogledala na grupu onih koji su još uvek klečali pred prestolom; oni nisu znali da ih je Isus napustio. **Kod prestola se pojavio sotona pokušavajući da nastavi ono što je Bog činio.** Videla sam kako ovi ljudi gledaju gore prema prestolu i mole: "Oče, daj nam svog Duha.". **Tada ih je sotona zadahnuo svojim nesvetim uticajem** u kome je bilo svetlosti i mnogo snage, ali ne i slatke ljubavi, radosti i mira. **Sotonin cilj bio je da ih zadrži u obmani, i da Božju decu vuče natrag i zavodi.**" (Rani Spisi, str. 55,56).*

Kontekst vizije se odnosi na Hristov prelazak iz Svetinje u Svetinju nad Svetinjama. Ali ono što treba zapaziti je da je **sotona odgovarao na molitve onih koji su mislili da se mole Bogu.** Sotona se uvek trudi da paralelno radi sa Hristom. Navodeći nas da verujemo u doktrinu o trojstvu, postavljajući Svetog Duha kao zasebnu ličnost, "Boga Duha", prevareni smo da se molimo ovom biću. Već smo utvrdili da to nije u skladu sa Pismom. Moje pitanje je onda: **"Ko odgovara na ove molitve?"** Da li sklanjamo Hrista kao našeg Utešitelja i na Njegovo mesto postavljamo lažnog utešitelja, sotonu lično? Može li biti da je razlog zašto smo počeli da sve više ličimo na druge crkve oko nas upravo taj što dobijamo odgovore o tome šta je ispravno, a šta nije, iz

istog mesta? Ako sada verujemo da Sveti Duh može da se obožava i da mu se molimo kao što se molimo Ocu i Sinu, kuda smo onda odvedeni? **Otvorili smo vrata lažnom duhu da prohodi kroz adventizam!!**

ZAKLJUČAK:

Kakvu to čini razliku? Verujem da to može biti razlika između - stajati čvrsto za Hrista tokom svih proba koje nas očekuju ili biti zbrisan sa mnogim obmanama koje je sotona pripremio za svet. **Moramo biti ukorenjeni na čvrstom tlu, jer ako je temelj lažan, građevina će pasti.**

Kao Adventisti Sedmog Dana, uvek smo verovali da sva naša učenja moraju biti bazirana na Pismu. Međutim, na Generalnoj konferenciji u Dalasu, Teksas, 1980-e, kada smo **zvanično usvojili trojstvo**, kao učenje adventizma, izjavili smo: "**Iako nijedan jedini pasus iz Pisma ne iznosi doktrinu o trojstvu, to se pretpostavlja kao činjenica ... samo verom možemo prihvatiti postojanje trojstva.**" (Specijalno izdanje Pregleda i Glasnika).

Ne postoji nijedna druga doktrina koju držimo kao narod koju ne možemo jasno dokazati iz Pisma. Istina o Božanstvu je ta da je veoma jasno ko su Otac, Sin i Sveti Duh. Iako postoje područja koja ne možemo razumeti zato što je Gospod odlučio da nam ne otkrije te informacije, **koga treba da obožavamo je jasno prikazano u Božjoj Reči. To nije misterija.**

Postoji jedan Bog, Otac! Postoji jedan rođeni Sin, Isus Hrist, koji je savršena slika Oca i poseduje sve atribute svog Oca. Isus je božanski Sin Božji. Postoji jedan Duh, Duh koji dele Otac i Sin. Vidimo dva božanska bića koja dele isti Duh, koji ih čini da budu jedno u nameri, mišljenju i delovanju.

Izjavili smo na početku da kada je kuća sagrađena na Steni, ona će opstati; ali kada je izgrađena na klizavom pesku, ona će pasti. Potrebno je da zauvek upamtimo ovaj princip. Ukazali smo na to da smo poslednjih godina kao narod počeli da sklizavamo. **UPLOVILI SMO U EKUMENIZAM**, prihvatili načine bogoslužjenja koji su

diskutabilni, promenili naš način svetkovanja Šabata, način oblačenja, čak i slušamo adventiste koji ne veruju da se Božji zakon može držati. Ova lista se može nastaviti, ali to nije svrha ovog pisanja. **Poenta koju želimo da istaknemo je da ukoliko imamo pogrešan koncept Boga, ne možemo graditi na čvrstom tlu.** Kao što smo pomenuli, Katolička crkva ima učenje o trojstvu u samoj svojoj suštini i pogledajte šta je sve sagrađeno na tom temelju. Zaista ovo treba uzeti u ozbiljno razmatranje.

Božja crkva, Njegov narod sa poslednjom porukom će ići napred! Ali je potrebno da upamtimo to: da bismo bili **ostatak, moramo biti kao original.** U srcu poslednje poruke je "*Bojte se Boga i podajte Mu slavu ...*" Otkrivenje 14:7. **Naši Adventistički pioniri znali su ko je Bog, zato su mogli da iznose poruku sa drugačijim tonom.**

Starešina R. F. Cottrell rezimira celo pitanja veoma jednostavno. On kaže:

"Ali ako budem pitan šta mislim o Isusu Hristu, moj odgovor je da verujem sve što što Pismo kaže o Njemu. Ako ga svedočanstvo predstavlja kao biće u slavi sa Ocem pre nego što je svet nastao, ja to verujem. Ako kaže da je u početku bio sa Bogom, da je On bio Bog, da su sve stvari stvorene kroz Njega i za Njega, i da bez Njega ništa nije postalo što je postalo, ja to verujem. Ako pismo kaže da je On Sin Božji, ja to verujem. Ako izjavljuje da je Otac poslao svog Sina na svet, ja verujem da je imao Sina kog je poslao. Ako svedočanstvo kaže da je On početak stvaranja Božjeg, ja to verujem. Ako On kaže da je sjaj Očeve slave, i savršena slika Njegove ličnosti, ja u to verujem. I kada Isus kaže: "Ja i Otac jedno smo", ja to verujem; i kada On kaže: "Moj Otac veći je od mene", ja to verujem, takođe. To je reč Sina Božjeg i savršeno je razumna i samopotvrđujuća." (Pregled i Glasnik, 1. jun, 1896).

Osnivači adventizma bili su snažni proučavaoci Biblije koji su uzimali Božju reč onako kako je napisana. Oni nisu provodili vreme u pokušaju da filozofiraju van jasnog i jednostavnog učenja koje se nalazi u Pismu. Interesantno je zapažanje da kada smo diskutovali o učenju o trojstvu sa većinom pastora i teologa, njihov prvi odgovor je

bio da se mora ući u grčki jezik da bi se razumeo koncept Božanstva. Iako verujemo da je grčki važan, **moramo biti obazrivi da ne smestimo sve interpretacije Pisma u ruke samih teologa**. Ako moraš biti teolog da razumeš, razmisli o poruci koju šaljemo laicima u crkvi! Grčki svakako pomaže, ali svakako ne protivreči jasnim i jednostavnim učenjima Pisma. Otkrili smo da je trinitarijanski pogled zbunjujući, nebulozan i kontradikoran Pismu.

1. Trinitarijansko učenje nam kaže da moramo da razumemo da kada se koristi termin **Sin Božji**, pre Hristovog rođenja u Vitlejemu, on se koristi **jedino** u smislu (proročkog) **ukazivanja vremena u budućnosti**, na ono vreme kada će On biti nazvan Sin zato što se utelovio. Ovo bi trebalo primeniti kako na Pismo tako i na Duh proroštva. **Međutim, nigde u Bibliji niti u Duhu Proroštva ne stoji ovakva izjava. Ovo je čisto nagađanje**. Činjenica je da oboje govore jasno da je Isus Božji jedini Sin i da je postojao kao kao takav pre nego što je došao na ovu Zemlju.

2. Trinitarijanci ističu da nije stvarno Božji Sin došao da umre za tebe i mene, već član Božanstva koji je **igrao ulogu Sina**. Međutim, Pismo nedvosmisleno kaže: "*Jer Bogu tako omile svet da je i Sina svog Jedinorodnog dao...*" Jovan 3:16

3. Trinitarijanci kažu da tri ličnosti čine jednog Boga i zato što je svako od njih Bog po svom sopstvenom pravu, **svako je dostojan obožavanja i slave**, i da se svakome od njih mogu upućivati molitve. Međutim, Pismo kaže da postoje jedino **dva bića dostojna obožavanja i slave, Otac i Sin**. Takođe nam kaže da se **molimo Ocu**, kroz Sina (u Ime Sina).

4. Trinitarijanci nazivaju Svetog Duha "*Bog Duh*", ali Pismo nigde ne koristi ovu terminologiju.

Nismo li filozofirali odbacivši jasno i jednostavno učenje Biblije i usvojili na to mesto čovečje ideje o tome šta je ispravno, a šta pogrešno? **Trojstvo je ušlo u Božju crkvu ostatka postepeno**. Danas je široko prihvaćeno do te mere da, kada se neko suprotstavi njegovoj opravdanosti odgovor je uvek isti: **oni nikada nisu ni nameravali da to preispituju**. Da li su Adventistički pioniri bili pravi ostatak? Ako su

bili, onda moramo verovati da su izašli iz *Vavilona* i u svojim učenjima, zato što je **to obeležje Crkve ostatka**. Oni nisu mogli pozivati druge da izađu iz Vavilona ako su i sami još uvek bili u konfuziji. Naša je molitva da ćete proučavati sami za sebe. "*Proučavaj da pokažeš sebe utvrđenim pred Bogom.*" Jedini način da se odredi šta je istina je da se uradi ono što su uradili prvi adventisti. **Oni su sklonili sa strane sve predkonceptije i otišli u Pismo da saznaju istinu**. Jednom kada bi Pismo bilo iscrpljeno po nekom pitanju, kako kaže starešina Haskell, Gospod bi stavio svoj pečat na njihovo proučavanje proročkim vođstvom. Mi to možemo učiniti isto kroz spise Elen Vajt.

Neka Bog blagoslovi svakog ko proučava, da bi bistro razumeo Boga kome služimo.

DODATAK

Dole smo naveli neke od tekstova i citata koji su zbunjujući za mnoge, kada proučavaju ovu tematiku. Proučavajte za sebe, sklapajući mozaik na osnovu svega što kažu Pismo i Duh proroštva.

1. Mojsijeva 1:26: "*I reče Bog: da načinimo čoveka po svojemu obličju, kao što smo mi...*". Napomena: "*Mi*" ne mora da znači da znači *tri* kao što neki kažu. Elen Vajt nam jasno kaže šta je Bog mislio kada je upotrebio ovu reč u Pismu:

"Nakon što je Zemlja stvorena, i stvorenja na njoj, Otac i Sin su izvršili svoju nameru, koja je postavljena pre sotoninog pada, da načine čoveka po svom obličju. Oni su učestvovali zajedno u stvaranju Zemlje i svakog živog stvorenja na njoj. I sada Bog kaže svom Sinu: "Da načinimo čoveka po našem obličju." (Priča o Otkupljenju, str. 20, 21).

Samo su **dva bića** bila uključena: Otac i Sin.

1. Mojsijeva 11:7, Isaija 6:8. Ova dva stiha takođe koriste reč "*mi*". Mogu li se oni takođe odnositi na Oca i Sina, kao što se kaže u 1. Mojsijevoj 1:26?

Jovan 1:1, 2: "*U početku beše Reč, i Reč beše od Boga, i Bog beše Reč. Ona u početku beše u Boga.*"

Reč je bila u početku, početku čega? To mora biti početak nečega. Da li je to početak ovog sveta? Da li je to bio početak stvaranja anđela? O kome god početku da se radi, to mora biti početak nečega. Mnogi trinitarijanci koriste ovo da kažu da je Hrist oduvek bio, i da nema početak. Takođe, reč "sa" mora da znači nešto. Reč je bila sa Bogom. Oni ne mogu biti isto biće, ili jedan ne može biti pored drugog. Ne možete hodati do ugla sami sa sobom.

Nabrojana su mesta na kojima Pismo govori o Ocu, Sinu i Svetom Duhu: **Jovan 14:16; Dela 1:2-5; Matej 28:19; Jovan 15:26; Dela 10:36-38; 1. Korinćanima 12:3-6; Jovan 16:6-15; Titu 3:4-6; 2. Solunjanima 2:13-16.** Takođe postoje i druga mesta. Iako je tačno da su navedeni Otac, Sin i Sveti Duh, **nijedan** stih ne izjavljuje da oni postoje **u odnosu kako ga definiše doktrina o trojstvu.**

Matej 28:19: "*Idite dakle i naučite sve narode, krsteći ih u ime Oca, Sina i Svetog Duha.*" Ne dovodi se u pitanje da i Otac i Sin i Sveti Duh igraju ulogu u obraćenju duša. Međutim ovo i dalje ne dokazuje da je Sveti Duh zasebna ličnost, drugačija od Oca i Sina.

Luka 3:21,22: "*... Isus, pošto se kristi i moljaše se Bogu, otvori se Nebo, i siđe na Nj Duh Sveti u telesnome obliku kao golub, i ču se glas s Neba govoreći: Ti si Sin moj ljubazni, Ti si po mojoj volji.*" Duh Božji došao je od Oca i spustio se na Sina. Figura goluba ne predstavlja neku drugu osobu koja dolazi na Isusa, već jednostavno potvrdu Očevu da je Isus primio Božji Duh.

Citati Duha proroštva

Citati koje mnogi navode kao razlog za promenu svog gledišta u trinitarijansko nalaze se u Čeznji vekova, na strani 530. Tamo čitamo:

"... U Hristu je život, originalan, nepozajmljen, neizveden..."

"Kaže se da je ova izjava Elen Vajt dokaz da je Isus oduvek egzistirao kao odvojena drugačija ličnost i stoga imamo i verovanje da je Bog *trojstvo*. Oni kažu da se to odnosi na Njegov fizički život koji je oduvek

postojao. Molim vas da zapazite šta direktno sledi iza ove izjave;

"Onaj ko ima Sina, ima život." 1. Jovanova 5:12. *Božanstvo Hristovo je verniku potvrda večnog života.*" (Čežnja Vekova, str. 530). Članak se pojavio u Znacima Vremena godinu dana pre pisanja Čežnje vekova, u kojoj ona koristi istu terminologiju. Ovaj članak je ponovo štampan u Odabranim Svedočanstvima, 1. svesci, str. 296). Evo izjave u njenom originalnom kontekstu:

"U Njemu beše život, i život beše videlo ljudima." (Jovan 1:4). **Ovde se ne radi o fizičkom životu, već o besmrtnosti,** životu koji je isključivo u vlasništvu Boga. Reč koja je bila sa Bogom, i koja je bila Bog, imala je ovaj život. Fizički život je nešto što svaki pojedinac prima. On nije večan ili besmrtan; jer Bog, darodavac života, uzima ga ponovo. Ljudi nemaju kontrolu nad svojim životom. **Ali život Hristov je bio nepozajmljen.** Niko ne može oduzeti ovaj život od Njega. "Ja ga polažem sam od sebe" (Jovan 10:18), kaže On. U Njemu je bio život, originalan, nepozajmljen, neizveden. Ovaj život nije nasleđen u ljudima. On se može posedovati jedino kroz Hrista. Ne može se zaraditi; on je dat kao besplatan dar onome ko veruje u Hrista kao ličnog Spasitelja. "Ovo je život večni, da poznaju Tebe, jedinog istinitog Boga, i koga si poslao, Isusa Hrista." (Jovan 17:3). (Odabrana Svedočanstva, 1. sveska, str. 296,297).

Iz konteksta se može videti da Elen Vajt **nije upotrebila ovu frazu da ukaže na Hristovo fizičko postojanje već na večni život, život koji je isključivo vlasništvo Boga.**

Sledeći citat koji navode da ukažu na *trojstvo* je:

"Hrist je pre-postojeći, samo-postojeći Sin Božji." (Evangelizam, str. 615).

Ovo je deo izjave koji se uvek citira. Trinitarijanci ukazuju na ovo kao na dokaz da je Hrist oduvek postojao kao druga ličnost Božanstva. Hajde da bliže pročitamo ovaj pasus:

"Hrist je pre-postojeći, samo-postojeći Sin Božji... Govoreći o svom pre-postojanju, Hrist nam vodi um nazad kroz nedatiran period. On nas uverava da ne postoji vreme kada nije bio u bliskoj zajednici sa

večnim Bogom. Onaj čiji su glas Jevreji slušali, bio je sa Bogom kao Onaj ko je rođen od Njega." (Znaci Vremena, 29. avg. 1900; Evangelizam, str. 615).

Zapazite da se Hrist naziva samo-postojeći Sin, uporedno sa kasnije pomenutim **Večnim Bogom (Ocem)**. Upamtimo da "*Kako što Otac ima život u sebi, tako dade i Sinu da ima život u sebi.*" Jovan 5:26. Ona dalje kaže da nije postojalo vreme kada Hrist nije bio u bliskoj zajednici sa Ocem. Mnogi ovo koriste da kažu kako je ona rekla da Hrist nema početak. Ali molim vas zapazite da ona zatim pojašnjava svoju izjavu govoreći da je on bio sa Bogom kao **Onaj koji je rođen od Njega**. Ovo je ista terminologija koja se koristi i u Pričama Solomunovim, u 8. poglavlju, za koje ona kaže da se odnosi na Hrista. Sigurno, otkako je Hrist izašao od Oca, On je od tog trenutka uvek u bliskoj zajednici sa svojim Ocem. Takođe treba da upamtimo da je Hristov život oduvek postojao u životu Oca, stoga je Hrist pravi duplikat svog Oca, i od iste suštine.

Još jedna izjava problematična za ljude je u *Odabranim Svedočanstvima*, sveska 1, str. 247:

"Gospod Isus Hrist, božanski Sin Božji, koji postoji od večnosti, posebna ličnost, ali jedno sa Ocem."

Ukoliko pročitam samo ovaj deo, lako bih mogla da prihvatim trinitarijansko gledište. Ali, ponovo, hajde da pogledamo čitav pasus:

"Gospod Isus Hrist, božanski Sin Božji, koji postoji od večnosti, posebna ličnost, ali jedno sa Ocem. On je bio slava Neba. On je bio zapovednik nebeskih vojski i imao pravo da bude obožavan od anđela. Ovo nije bilo otimanje od Boga. "Gospod me je imao u početku puta svojega" On kaže, "pre dela svojih, pre svakog vremena. Pre vekova postavljena sam, pre početka, pre postanka Zemlje. Kad još ne bijaše bezdana, rodila sam se, kad još ne bijaše izvora obilatih vodom. Pre nego se gore osnovaše, pre humova, ja sam se rodila; Još ne beše načinio zemlji ni polja ni početka prahu vasiljenskom. Kad je uređivao nebesa, I 27)." (Odabrana Svedočanstva, 1. sveska, str. 247, 248).

Ovaj ceo pasus bavi se pre-postojanjem Hrista sa Ocem još pre nego je

svet postao. Zapazite da u istom ovom pasusu u kome ona izjavljuje da je Hrist postojao od večnosti kao posebna ličnost, ona takođe govori o Njemu koji je rođen pre nego su svetovi došli u postojanje. E. J. Waggoner će reći da je Hrist rođen toliko daleko u eonima vremena da to prevazilazi moć našeg shvatanja vremena. Ova misao dovodi izjavu u harmoniju. Hrist je postojao kao posebna ličnost u eonima prošlosti otkako je rođen od Oca.

Takođe moramo upamtiti da mi kao adventisti koristimo termine "večno", "večito", "zauvek" da označimo postojanje onoliko dugo koliko je neophodno da se ispuni njihova svrha.

U Evangelizmu, *str. 616* nalazimo ovaj citat:

"Moramo da shvatimo da Sveti Duh, koji je isto toliko ličnost koliko je Bog ličnost, hoda ovom zemljom."

Ukoliko samo pročitate ovaj deo izjave, doći ćete do zaključka da ona kaže da je Sveti Duh zasebna ličnost od Hrista ili Oca. Ali opet, hajde da pogledamo ceo kontekst:

"Gospod kaže ovo zato što zna da je to za naše dobro. On će izgraditi zid oko nas, da nas sačuva od prestupa, tako da Njegov blagoslov i ljubav mogu počivati na nama u bogatoj meri. Ovo je razlog zašto treba da osnujemo školu ovde. Gospod nam daje instrukcije da je ovo mesto na kome treba da bude lokacija, tako da imamo svaki razlog da mislimo da smo na pravom mestu. Okupljeni smo zajedno kao škola, i moramo da shvatimo da Sveti Duh, koji je isto toliko ličnost koliko je Bog ličnost, hoda ovom zemljom, da je Gospod Bog naš čuvar i pomoćnik. On čuje svaku reč koju izustimo i zna svaku misao u našem umu." (Objavljeni Rukopisi, No. 487).

Kao što možete pročitati, kontekst govori o Hristu koji je prisutan na teritoriji škole, ne kao zasebna ličnost nazvana Sveti Duh.

Postoje neki tekstovi i citati Duha proroštva koje mnogi koriste da uče o *trojstvu*. Ranije smo se dotakli nekoliko koji govore o Svetom Duhu kao trećem licu Božanstva. Verujem da svi oni mogu biti u harmoniji sa mnoštvom izjava u Pismu i Duhu proroštva **koje nisu trinitarijanske**.

Doktrinarna verovanja

1872.

*"Da postoji **jedan Bog**, ličnost, duhovno biće, tvorac svih stvari, svemoguć, sveznajući, večan, beskonačan u mudrosti, svetosti, pravednosti, dobroti, istini i milosti; nepromenljivi i svuda prisutni kroz svog predstavnika Duha Svetog."* Psalam 139:7.

*"Da postoji **jedan Gospod Isus Hrist, Sin Večnog Oca**, Onaj kroz kojeg je sve stvoreno, i kroz kojeg sve postoji ... "* Pitanja, str. 437.

1931.

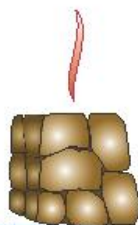
*"Da se Božanstvo, ili **Trojstvo**, sastoji od večnog Oca, ličnosti, duhovnog bića, svemogućeg, sveprisutnost, sveznajućeg, beskonačnog u mudrosti i ljubavi; Gospoda Isusa Hrista, Sina večnog Oca, kroz kojeg je sve stvoreno i kroz kojeg će spasenje iskupljenih biti završeno; Svetog Duha, trećeg lica Božanstva, velike regenerišuće sile u delu iskupljenja."* Pitanja, str. 444.

1995.

*"**Trojstvo: Postoji jedan Bog, Otac, Sin i Sveti Duh**, jedinstvo tri ko-večne ličnosti. Bog je besmrtn, svemoćan, sveznajući, iznad svega, i večno postojeći. On je beskonačan i van granica ljudskog shvatanja, ali ipak poznat kroz svoje samo-otkrivenje. On je večno dostojan obožavanja, divljenja i služenja od strane svih stvorenja."*

Navedeno iz postojećeg svedočanstva o krštenju

Svrha našeg literarnog rada nije materijalni dobitak, nego širenje istine. Iz tog razloga, ove knjige se dele bez naplate. Podrška ovoj literaturi je zasnovana na dobrovoljnom daru onih koji su u stanju, kako ih je Gospod blagoslovio. *'Reci sinovima Izrailjevim da mi skupe prilog: od svakog koji drage volje da, uzmite prilog meni.'* *Izlazak 25:2* Svi prilozi se upotrebljavaju za dalje širenje Jevanđelja drugima. S obzirom da su ove knjige besplatne, mi vas ohrabujemo da ih delite sa drugima koje samo vi možete dokučiti. Ako niste u situaciji da možete materijalno pomoći, nemojte da vas to spreči u slobodnom upotrebljavanju i širenju ovih materijala. Mi vas samo molimo za vašu podršku u molitvi pred Gospodom.

1 KINGS 18:30

**Restitution
Ministries**

Sa željom da prikažu svoju veliku razboritost rabini su upozoravali narod da ne prihvata nove nauke koje uči ovaj novi učitelj; jer su njegove teorije i postupci u suprotnosti s učenjima otaca. Narod je imao poverenja u ono što su sveštenici i fariseji učili, umesto da teži da sam razume Božju reč. Poštovali su sveštenike i poglavare umesto da poštuju Boga i odbacivali istinu da bi mogli održati svoja predanja. Mnogi su bili oduševljeni i skoro uvereni, ali nisu delovali po svom osvedočenju i nisu se ubrajali u Hristove pristalice. Sotona je napadao svojim iskušenjima sve dok svetlost nije izgledala kao tama. Na taj način mnogi su odbacili istinu koja bi ih spasila.

Verni Svedok kaže: »Evo stojim na vratima i kucam.« (Otkrivenje 3,20) Svaka opomena, ukor i usrdna molba u Božjoj reči ili preko Njegovih vesnika predstavlja kucanje na vrata srca. To je Isusov glas koji traže da uđe. Sa svakim kucanjem na koje se ne odgovara, sklonost da se otvori postaje slabija. Ako se danas zanemari delovanje Svetoga Duha, ono sutra neće biti tako snažno. Srce postaje manje prijemčivo i zapada u pogubnu nesvesnost o kratkoći života i neprolaznoj večnosti iza toga. Naša osuda na sudu neće

proizaći iz činjenice da smo bili u zabludi, već iz činjenice da smo zanemarili prilike koje je Nebo slalo da naučimo što je istina.

(Čežnja Vekova, str. 212)

Ovo je prilika poslata s Neba.

Hoćeš li je iskoristiti, ili zanemariti?